

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

பலநாடகத்தவர்கள் நடாத்தி வருகின்ற

ஸ்ரீமத்ராமாயணம்

ஸ்ரீ ராமர்

பாதுகைபட்டாபிஷேகம்.

பாலகவி,

பெ. சூ. பாலராஜம்பிள்ளை

அவர்களா லெழுதப்பட்டு,

அயன் இராஜபாட்டுகள்

எம்-வி-வெங்கடேசலு நாயுடவர்களாலும்,

எஸ்-எ-எஸ் - ஜானகிராம் செட்டியா

ரவர்களாலும்,

அயன் ஸ்ரீபார்ட் பார்ஸி ஜேகன்மோஹன

T. V. மாணிக்கமுதலியா ரவர்களாலும்,

இராகதாளங்க ளமைக்கப்பட்டு,

சூ - து - மாசிலாமணிமுதலியாரால்,

சூ - சு - துளசிங்கமுதலியார் அண்டுசன்ஸ்.

சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913.

REGISTERED COPY RIGHT.

இதன் விலை அரை 6.

கடவுள்துணை.

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலருக்குத் தெரிவிப்பது யாதெனில், இந் சூழ்மத் ராமாயணத்தில் ஓர்பாகமாகிய பாதுகாபட்டாபிஷேகம் என்னும் புத்தத்தை டெசூ-பாலராஜம்பிள்ளை அவர்களால் எழுதி யூடிவுபெற்றதை டி-வி-மாணிக்கமுதலியாரிடமிருந்து சென்னை புரீசை வல்லம்பங்காருசெட்டி வீதி 25-வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் பூ-து-மாசிலாமணி முதலியார் ஷை யாருக்குப் பொருளுதவிபுரிந்து சகலசுதந்தரமும் பெற்றுக்கொண்டமையால் இது பூ-து-மாசிலாமணி முதலியார் அனுமதியின்றி யாவரும் எவ்விதத்தும் அச்சிடாவண்ணம்கனம்பொருந்திய கவர்ன்மெண்ட் சட்டப்படி (ரிஜிஸ்தர்காபிரயிட்) **Registered Copy Right.** செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கெழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

10-புத்தகம் மொத்தமாய் வாங்குபவர்களுக்கு 2-புத்தகம் அதிகமாய் கொடுக்கப்படும்.

இன்னும் அனேகவித புத்தகங்களும், மருந்துசாமான்களும், தக்ககிலிட் நகைகளும், புனுகு சவ்வாது முதலிய வாசனை திரவியங்களும், டொப்பிதினுசுகளும், பித்ஹாட் என்னும் சடை தலைகுட்டைகளும் உண்டு. தேவையானவர்கள் 1/2-அணலேபில் அனுப்பினால் 1-அணு பெரும்படியான கேட்லாக் அனுப்பப்படும். அதைபார்வையிட்டு தேவையானதற்கு எழுதினால் உடனே அனுப்பப்படும்.

மேல்விலாசம்.

பூ - சு - துளசிங்கமுதலியார் அண்டுசன்வ்,

சந்தரவிலாசம்பிர.

சூளைபோஸ்ட் ம. க. ச. ச.

ஸ்ரீராமர் சுலோகம்.

ஸ்ரீராமச்சந்திர ரகுபங்கவராஜவர்ய
ராஜேந்திரராஜ ரகுநாயகராகவேச||
ராஜாதிராஜ ரகுந்தனராமபத்திர
நாசோஸ்மஹம்சபவதஸ்ரீ சரணம்பிரபத்யே.||

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமத் ராமாயணம்.

பாதுகை பட்டாபிஷேகம்.

விநாயகர் ஸ்தோத்திரம்.

இராகம்-நாட்டை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வரந்தாருவாய் கணநாயகா

அநுபல்லவி.

பிறச்சந்திரசே கரன்புத்ரஸ்ரீ

வரபார்வதி தருபாலா சீல.

வரந்

சரணங்கள்.

அரியாமைசால வகலாதென்னுளும் நரமிருகமாகி பிரவியிலாழ்ந்து
கோராப்திசாம் சரபத்ராகி-பாரினிற்கிட்டாதா பவபயந்தீர. வரந்

நிருபாதிகாதி கல்யாணகுண சுரவந்திதா சரணூரவிந்த
கருணாகரா கஜவதனலம்போ தரக்யானகா ததியிகாள. வரந்

ஓம்உங்ரிங்கங்கண் கணபதிநமஹா
உனைநம்பினேமென் றனுதினமேற்றில்
அம்ஸார்வசித்தி அருந்தாமுத்தி
போம்பினியென்ன புகலும் நால்வேத. வரந்

ஆஞ்சநேயர் ஸ்தோத்திரம்.

இராகம்-தோடி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

நீவந்தருள் புரிவாய்யனே என்னினைவிலும்கினவிலும் அனுமானே.

அநுபல்லவி.

தாவும்பராக்கம வாயுவின்புத்ரனே
தக்கவிக்ரவிஸ்வ ரூபவிசித்ரனே
பாவனபக்தர்க் குகந்திடுமித்ரனே
பாலவடிவான திரு கோல முடனே யெதிரில். நீவந்

சரணங்கள்.

நாதனுக்கினிதான னானவனே நாயகதாயகபூர் கு
வேதவிற்பனகுண துய்யனே
தீதுசெய்வாலியை தீர்த்தவுபாயனே திவ்யசகுணசகீர்வன்சகாயனே
மாவத்தோர்கள் புகழாஞ்சநேயனே
மந்திரிதுயர் தீர்த்தவனே தைரியம்சொல்லிகார்த்தவனே. நீவந்

தானவர்க்குலகாலானவனே தசமுகமுதலியசௌரிய
வேதவிற்பனகுண துய்யனே
சேனயர்க்கோனே ஜெயங்கொள்பிரக்யாதனே
தினரட்சகமஹாப்ர போதனே
ஞானசகப்பிரியா லீலாவினோதனே
கலகலவெனமலர்க்கஞ்சக மலரடிசிலம்பதுகொஞ்சக. நீவந்

காருண்யகிருபாவிலோசனனே கதியெனவந்தருக்கருள்
செய்யும் மாருண்யசகுணபூஷணனே
பாரினில்ராம நாடகமுவந்து
பகன்றிடவருள் செர்ஹெருள் தந்து
சீருடன்பக்தர் த்துணையாயிருந்து
சிவசண்முகதாசன்தனை நிதங்கார்த்திட வந்தருளுவாய்.

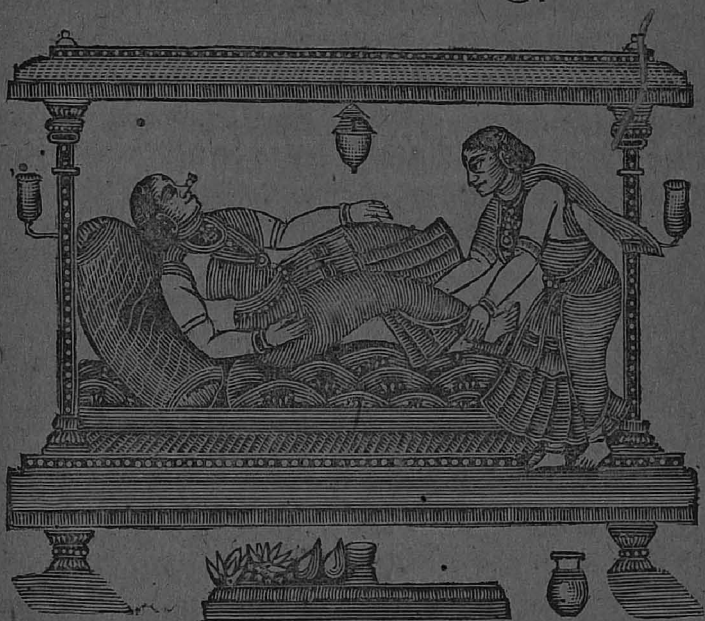
க தா ச ங் கிர க ம்.

மந்தரா என்னும் கூனியின் தனிவசனம்.

இதென்ன அரியாயம் இவ்வளவு சீக்கிரமாக நானையவுதயத்
தய ராமனுக்குபட்டமாம் ராமன் அதிபால்யத்திலேயே உண்டுவில்
லினால் நம்மைமுதுகின்மீது அடித்தானல்லவா வினையாட்டாக வினை
யுடனானா! அந்தவினையாட்டைகாட்டுகிறேன். என்னை கூனியென்
றல்லோமதித்துவிட்டான் நல்லது இதற்குயாரிடம்சென்று யோசிப்

பது சமயத்திற்குதக்கபடி நல்லயோசனைவந்தது இதற்கு கைகேசி தான் தக்கவள். நிஷ்கபடி. யார் எதைச்சொன்னபோதிலும் சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளும் குணமுடையவள் அவளிடத்தில்தான் செல்லவேண்டும்.

கைகேயினிடம் கூனிவருதல்.

கூனி வசனம்.

அம்மாகைகேயி எழுந்திருமம்மா எழுந்திரு. இன்னம் உனக்கு நித்திரைகூடவா. ராகுகேதுகள் விழங்கவரும் சமயத்திலும் சந்திரன் தன்னொளியைகுறைக்காமல் பிரகாசிப்பதுபோல் வுனக்குகேடுவந்து சம்பவித்திருக்கவும் அதை கவனியாமல் ஆரோக்கியமாய் நித்திரைசெய்கிறாயே.

கைகேயி வசனம்.

அடிகூனிமந்தரா என்னடி அப்படி தெரிவிக்கிறாய் ஜேஷ்டனான கண்மணி ஸ்ரீராமச்சந்திரனிருக்க எங்களுக்கென்னடி குறை. நீய்த் காரியம் யேதேனுமிருந்தால் தெரிவிப்பாயடி.

ஸ்ரீமத்ராமாயணம்

கூனி வசனம்.

சொல்லுகிறேன் கேளடியம்மா கேள்.

விருத்தம்.

கள்ளமும்சபடுமில்லா கைகேயிமாதேகேளாய்
வள்ளலாந்தசீர்தேந்தீரன் வஞ்சகமென்னசொல்வேன்
விள்ளவேவுரைப்பதற்கு விடைதருவாயேயாகில்
உள்ளதைவுரைப்பேன்சற்று வுகந்துநீகேழ்ப்பாயம்மா.

வசனம். நிஷ்களங்கமான சிந்தையுடையகைகேசி வுன்பத்தா
வாகிய தசரதசக்கரவர்த்தியின் ஓரவஞ்சகத்தை என்னவென்று
சொல்வேன் மகளே. சொல்வதற்கு உத்திரவளிப்பாயாகில் வுள்ளீது
வுள்ளபடி சொல்லக்கேழ்ப்பாயம்மா.

கைகேயிவசனம். விபரமாகத்தான் சொல்லும்.

கூனிவசனம். நானையவுதயத்தில் ராமனுக்கு முடிசூட்டப்
போகிறார்களாம்.

கைகேயி வசனம்.

அடிமந்தரா சபகாரியத்தைசொல்லவந்தாயே உனக்கென்னடி
கைம்மாறுசெய்வேன். ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு மகுடம் சூட்டப்போ
கிறார்களாம். அடி உனக்கு இந்தமுத்தாரத்தை வெகுமதிக்கொடுத்
தேன் நீ போய்வாடி. நான் ஸ்ரீராமபானம்செய்துவிட்டு சேலைகள்
உடுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

கூனி வசனம்.

அடிபாவி நானுன்கேழ்மத்தை கோரிவந்தசேதியை விபரமாய்
தெரிந்துக்கொள்ளாமல் நீ சந்தோஷமா கொண்டாடுகிறாய் போடி
போடி வுன்முத்துமாலையோ வந்தசேதியைகேளடி சொல்கிறேன்.

கூனி த்ரு-இராகம்-கேதாரம்-தாளம்-ஆதி.

அனியாயசெய்தியைமன தாரநான்

அய்யோ எப்படி அதை சொல்வேன்கேள்.

அனி

உன தாசைபுதல்வன் பரதனன்றோயிரந்த
வுலகினை யாளவேணும் கேளந்த.

அனி

பரதனில்லாவேளை பார்த்துநீராமனுக்கு
பட்டாபி ஷேகஞ்செய்வ தெதற்கு.

அனி

கொண்டோன்பலத்தாலே கோட்டையேரலாமென்
கோசலைமனம்போலாச்சு இனியென்ன.

அனி

கூனி வசனம்.

அய்யோமகளே ! அந்த அனியாயசேதியை மனதார அப்படி சொல்லப்போகிறேன், உனதாசை புதல்வன் பரதனல்லவோ இந்த வலகத்தை யாளவேண்டும். அப்படியிருக்க, பரதனில்லா சமயம் பார்த்து நூீராமனுக்கு மகுடாபிஷேகம்செய்வது என்னை காரணம் 'ஆசைக்கு நீபெண்டாட்டி அரசுக்கு அவள்பெண்டாட்டியா' அடிபேதாய் ! 'கொண்டோன் பலமிருந்தால் கோட்டையேரலா'மென்பதுபோல, தன்புருடனுடைய பலத்தினாலே கோசலைதன்மகனுக்கு பட்டங்கட்டும்படியான தந்திரோபாயங்களைச்செய்து இராஜனை மயக்கிவிட்டாள். அவள்மனம்போலாயிற்று. இனிஎன்னயிருக்கிறது இதுதான் நான் சொல்லவந்தது.

கைகேயி தரு-இராகம்-அம்ஸத்தொனி-தாளம்-ரூபகம்.

என்னடி முழுக்கிப்போச்சுது அதனால்நமக்கு என்
இன்னமேனிந்ததுற்புத்தி இதனானுக்கு என்னசித்தி. என்
சின்னவன்பரதனன்றோ ஜேஷ்டனேநூீராமன்றோ
அன்னதையுணர்ந்தேபட்டம் அளிப்பதேஎனக்குமிஷ்டம். எ
கோசலைசொல்லுக்கிரண்டு கூனியேநான் சொல்வதுண்டோ
மோசக்கருத்தைநினைந்துநீ மொழிகுறையடிசண்டாளி. என்

வசனம். அடிசண்டாளி கெட்ட எண்ணமான வார்த்தையை சொல்லிக்கொண்டு இங்கே நிற்காதே மரியாதை கெட்டுவிடும்.

கூனி வசனம்.

அம்மாகைகேயி! என்மேல் யேன் இவ்வளவுகோபம், கோபத் தால் ஒன்றும் கூடிவரப்போகிறதில்லை. பொறுத்தவர் பூயியாள்வார் போங்கினவர் காடாள்வார் என்பதுபோல், என்சொல்லைக்கேட்டால் குணமுண்டு. நீயோ கருத்ததேல்லாம் தண்ணீர் வேளுத்ததேல்லாம் பால் என்று நினைக்கக்கூடியவள். கபடமென்பது வுன்னிடத்தில்

சற்றேனுமில்லை. மகளே ! நானென்னமோ துணப்புதிநேனென்று
நினையாதே புருஷர்கள் ஸ்ரீகருடைய வார்த்தையைப்போல் நடப்
பது மேனிமினுக்கா யிருக்கும்வரையில் தான் அதற்கப்பால் நீ யா
ரோ நானாரோபென்பது வலகயியற்கைதானே ஆகையால், நான்
சொல்லும்வார்த்தையை தட்டாதே 'மூத்தோர்சொல் வார்த்தை
யமிர்தம் என்பதை நீய்றியாயா' "தாயுமபிள்ளையானாலும், வாயும்
வயரும் வேரென்பதை" நீ நினைத்துப்பார். உன் சக்களத்தியாகிய
கோசலையுடைய தலைபனை மந்திரம் பலிதமாயிற்று. 'உதட்டிலேவுற
வும் வுள்ளத்திலே பகையும்' கொண்ட உன்பர்த்தாவைநம்பி நீமதி
மோசம்மோகிறாய் வுனக்கென்னதெரியும் வுன்பர்த்தாவந்து காரிய
வசத்திற்கு சந்தோஷவார்த்தைபேசினால் பல்லிளிக்கத்தான் தெரிய
யும் ராமனுக்கு பட்டங்கட்டுவதனால் பின்வருந் தீங்கை கவனிக்காம
லே பேசுகிறாய் பிறகு உன்னிஷ்டம்.

கைகேயி-தரு-இ-ம்-கானடா-தாளம்-ஆதி.

போதும்போதும்போ போதணையகேளேன்
வாதுசெய்யுமுந்தன் வஞ்சகம்தெரியும்போடி. போ

என்னடி நான்வேறே ராமன் தாய்வேறே
மன்னன்மனம்வேறே மானிலத்தோரறியாரே. போ

கோசலைமேல்குற்றம் கூராதேநீசற்றும்
நேசியவன்மற்றும் நீபுகல்வதுகுற்றம். போ

குடிக்குப்பெரியோன் குணத்தில்கிறந்தோன்
முடிக்கிவுரியோன் முற்றம்நானரிவேனே. போ

வசனம். என்னடி கோசலை அக்காள் வேறு நான் வேறு! எங்
களிடத்தில் பேதகம்சிடையாதே கோசலை அக்காள்மேல் குற்றஞ்
சாட்டாதே. மேலும், கண்மணி ஸ்ரீராமச்சந்திரன் மூவருக்கும்பெரி
யோன் குணத்திலும் சாதிரியமுள்ளவன், முடிக்குரியவன் ஸ்ரீரா
மச்சந்திரன் தலையிருக்க எங்கேனும் வாலாமோ போடிபோடி பயித்
தியக்காரி அந்த கெட்டபெண்ணம் உனக்கேண்டி எங்களுக்கல்
லவோ.

கூனி-தரு-அய்யோஎன்னசெய்வே னென்றமெட்டு.

பரதனுக்கு பட்டங்கட்டி பார்க்கமன தில்லையோ-உலகில்
பார்க்குமவனாத்தொல்லையோ அவனை கார்க்குந்தாய்நீயல்லவோ. பா

தாயின்கை பொன்னைபார்க்கிலும் தன்கைதவிடேமேலடி-ஆம்
என்பதேபெரும்பாலடி வுனக்கென்சொல்லுமதுபோலடி. பர

முடிபுணையும்ராமனுக்கே முற்றும்பரதனடிமையோ-நீதான்
பெற்றவயற்றின் கொடுமையோ வுற்றவுனக்குவடமையோ. பர

மன்னனுக்குராமன் ராஜ்ய மகிஷிபெற்றபிள்ளையோ-வின்
மகன்வைப்பாட்டி பிள்ளையோ அவனையிகழ்ந்திடலென்னகொள்

[னையோ. பர

கூனியின் வசனம்.

கண்மணி கைகேயி நான்சொல்லும்விஷயம் உனக்கு, கொஞ்ச
மேனும் சம்மதமில்லையல்லவா எவ்வளவோ புட்டுபுட்டுசொல்லியும்
'நான்' பிடித்தமுயலுக்கு மூன்றேகா' லென்பதுபோல் வன்பிடிவா
தத்தையே ஸ்தாபிக்கின்றாய், இனி எனக்கென்னடியும்மா நான் வன்
னை பால்யத்தில் தொட்டுவளர்த்துவந்த செவிவிதாசுபால் தால் என்
மனம் பித்துகொண்டதுபோல் எவ்வளவோ பிதட்டியும் வன்மனங்
கல்லாயிருக்கிறது 'பெத்தமனம்பித்து பிள்ளைமனங்கல்' எவ்பது
வுன்னிடத்தில்தான் கண்டேன். அதாவது, பரதனுக்குபட்டங்கட்டி
கண்குளிரப்பார்க்க வுனக்கிவட்டமில்லையோ அவனுக்கோர் குறை
வின்றி கார்க்கும் தாய்நீயல்லவோ? அதிலே லோகத்தாருக்கெல்
லாம் ஏதேனும் தீங்குண்டோ இன்னமும்மேகன்முடிபுணையப்போகிற
ராமனுக்கு பரதன் அடுமையோ, நீ அவனைப்பெற்ற கொடுமையோ
இன்னம்பார்; 'தாயின்கைபொன்னைப்பார்க்கிலும் தன்கை தவிடே
மேலென்பதை' அரியாபோ, லோகத்தில் நீராமும்காணலாம் நெஞ்
சாமும் காணக்கூடோ? ஸ்ரீராமனுக்கு பரதனிடத்தில் இப்போதிருக்
கும் விஸ்வாசமும் அன்பும் ஒற்றுமையும் எப்போது மிருக்குமென்
பது என்னநிகழ்யம் அவரவர்கள் ஆளாகத்தானிருப்பார்கள் 'தான்
சாகமருந்துண்பாருண்டோ' அடிபோடி பயித்தியக்காரி இவ்வளவும்
வுங்கனிருவருடைய சுகத்தைக்கோரி சொல்லவந்தேனே யல்லாது
வேறல்ல. எனக்கென்னடியும்மா 'காடுவாவென்கிறது விடுபோ'
வென்கிறது இன்றைக்கோ நாளைக்கோ என்முடிவு இனி உன்சம்
மதமெப்படியோ அப்படிசெய்யலாம்.

கூனி தனிவசனம்.

அடாகண்மணி! பரதா? நீ எப்படி பிழைக்கப்போகிறாயோ
பெற்றதந்தையும் சத்ருவானான், போதாக்குறைக்கு பெற்றதாயும்சத்
துருவானான் உன்பகைவர்முன் எப்படி தலையெடுக்கப்போகிறாய்ப்பிர.

கைகேயி வசனம்.

ஆம்! ஆம்! ஒருசமயத்திற்கு கூனிசொல்வது நன்மையாகதான் யிருக்கிறது ராமனுக்குமுடிசூட்டிவிட்டால் நமக்கும் நம்குழந்தைக்கும் என்ன சுவாதீனம். (ஆனால் கூனி இந்தகாரியத்திற்காக,)

கைகேயி-தரு-இ-ம் காண்டா-தாளம்-ரூபகம்.

எப்படிமன்னவனை நான் இசையச்செய்குவேன்
இப்படிசெப்புகின்றாய் என்னசெய்குவேன். எப்

கண்மணிஸ்ரீராமன் வாழ்வை ஏன்கலைக்குறாய்
பெண்புத்தியாலேநீதான் பேசறாய்வினே. எப்

ராமன் அரசபுரிந்தாலுனக்கு நஷ்டமென்னடி
ராமன் தம்பிபரதனுண்டால் லாபமென்னடி. எப்

பட்டம்புணையும்ராமனாலே பாரமென்னடி
பட்டகூனியேயிதற் குபாயம்சொல்லடி. எப்

கூனிவசனம் - அப்படியாமகளை இதோசொல்கிறேன்கேள்.

விருத்தம்.

வாயிருந்தாலேபிள்ளையும்பிழைக்கும் மங்கைநீயிதையரியாயோ
நாயகனந்தநாளுனக்களித்த நல்வரயிரண்டிலொன்று
சேயனும்பரதனிந்தநாடரசு செய்யவும்பின்சிலைராமன்
தேயம்விட்டேரெழுவருடம்நற் றபசுசெய்யவுங்கேளடிவிடையே.

கூனி வசனம்.

மகளை யிதுதான் புத்திசாவிதனம் வாயிருந்தால்தான் பிள்ளையும்பிழைக்கும். முன்னொருகாலத்தில், உன்னாயகன் சம்ராசூரனோடு யுத்தஞ்செய்ய புறப்பட்டுபோகையில் அரசனுக்கு தேர்சாரதியாக யிருந்தாயல்லவா, அதன்பொருட்டாக அரசன் உன்மீது சந்தோஷித்து உனக்கிரண்டு வரங்கள் கொடுத்திருக்கிறாரல்லவா, அந்தவரம் இரண்டில் ஒருவரம் ஸ்ரீராமன் காட்டில்சென்று பதினான்குவருடம் தவம்செய்யவும் மற்றொருவரத்தால் உன்புத்திரானகிய பரதன் வலகையாளவும் இப்போதே வன் அரசனைகேட்டுக்கொள் இதுதான் தந்திரம்.

கைகேயி வசனம்.

அடிமந்தரா இவ்வளவு உபகாரஞ்செய்தனையே நான் என்ன
கைம்மாறு செய்யப்போகிறேன் சீக்கிரமாய் போய்வருகின்றனையா
கியாபகம் இருக்கட்டும்.

கூனி தன் வசனம்.

அரசன் வருகிற வேளையாய்விட்டது இனி நாம் இங்கிருக்க
லாகாது அரசன்பார்த்தால் கெடுதிசம்பவிக்கும் போய்விடலாம்.

பொது வசனம்.

கூனியின் வார்த்தையைக்கேட்ட கைகேயி மன்னன் வருவதற்
குமுன்பாக அலங்கோலமாய் பூமியில்விழுந்து பாசாங்குசெய்தல்
இதைப்பார்த்த தசரதச்சக்கிரவர்த்தி தேறுதல்சொல்லவருதல்.

தசரதச்சக்கிரவர்த்தி கைகேயியின்
அந்தப்புரம் நாடிவருதல்.

தசரதர் வசனம்.

பெண்பாவாய் இதென்ன அலங்கோலமாய் யிப்படியிருப்பது
சரியல்ல. யாரால் உனக்கு தீங்குநேரிட்டது யார் என்னசொன்னார்
கள், என்ன மவுனமாயிருக்கிறாள் ?

சிதம்பரதரிசனமாம்-என்றவர்ன்மெட்டு.

பேசாததுயேனோ நான் பிழையென்னசெய்தேனோ பெண்ணே. பே
பேசாததுயென்ன ஒஹோவெருப்பென்ன
பெண்மணியேயெந்தன் கண்மணியேசற்று
பேசாயோமனம் கூசாயோநீயும்
பேதித்த்தோயின்று சாதித்ததோநன்று. பே

மரசதமடமயிலே வுனக்கு மனக்குறையென்னகுயிலே மயிலே. மர
திருமுகதரிசனம் தருகுவாய்வந்தனம்
தெய்வப்பெண்மானே சேரவந்தேனே
செந்தேனேகாண வந்தேனேநான்
சேரவந்தேனே கூரடிமானே. மர

வசனம். கண்மணி ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு மகுடாபிஷேகம்
ஆகப்போகிறதே. உனக்கு ஆபரணங்களில் யேதேனும் குறைவுபட்
டிருக்கிறதோ அல்லது உன் சக்களத்திமார்கள் யேதாகிலும் சொன்
னர்களா ! அல்லது என்மீதில் யேநாவது குற்றமா. தெரியச்சொல்
லும் பெண்பாவாய்.

கைகேயி வசனம்.

அதயிருக்கட்டும் போதும்போதும் போ ! ஆசைக்கு நான்
பெண்டாட்டி அரசுக்கு அவள்பெண்டாட்டியா ! இந்த வேரவஞ்
சகமானகாரியம் யார்செய்யச்சொன்னது போம் போம் !

தசரதர் வசனம் - பிரியே அப்படிவொன்றும்செய்யவில்லைபே.

கைகேயி வசனம். நான்சொல்வதை கவனியும் தாங்களிருக்க
எனக்கென்ன குறை.

தசரதர் தரு-இராகம்-தாளம்-சாப்புதாளம்.

கண்மணிவேண்டியதை காதலாய்கேட்டருளுவாய்
பெண்மணியான் பிசுகிடேன் பெண்மணியான் பிசுகிடேன்
கண்மணி-கண்மணி.

கண்

அன்னமேவுன்மனதிலுள்ளது ஆபரணங்களோ
விசித்ரமாடமாளிகையோ சிகரகூடகோபுரமோ

கண்மணி-கண்மணி.

கண்

கைகேயி தரு-குஞ்சரவதனா என்றவரன்மெட்டு.

ஆசைக்குரீயேப்ரா நேசரேயிம்மாதுக்கு
அருந்துணையாய்ரீ இருந்திடும்போது
கோவேளனக்குதான் குறைஎன்பதுண்டோ
எனக்கொரு குறையேது.

ஆசை

ஆனால்எனக்கோர் கோரிக்கையுண்டு
அந்நாளில்தந்த வரங்களைக்கொண்டு
இந்நாளினில்கேட்க இனிதுடன்கொண்டு
இதைநான் வுரைக்கவிண்டேன்.

ஆசை

தசரதர் வசனம்.

இதுதானா அடிபயித்தியக்காரி! என்னவரம்வேண்டும் இப்பொழுதே தருகிறேன்.

கைகேயிவசனம். தருகிறேனென்றுசொன்னால் ராமச்சந்திரன் சாக்ஷியாகவென்று சொன்னால்லவோ?

தசரதர்வசனம். பூராமச்சந்திரன் சாக்ஷியாக எதைகேட்ட போதிலும் தருகிறேன்.

கைகேயி விருத்தம்.

தருவேனென்றுரைத்தீர்நன்றே தயவுடன்கேட்பீர்நாதா
ஒருவரத்தால்பரதன் வுலகினையாளவேணும்
மற்றொருவரத்தால்ராமன் மாநகர்தனைவிடுத்து
சொற்படிகாட்டிற்சென்றாரேழுவருடம் சோராதுதவஞ்செய்யவேண்டும்.

தசரதர் வசனம்.

பூராமச்சந்திரா அடிகைகேயி! என்னவார்த்தைதெரிவித்தாய்
னிஷ்டம்போல் பரதனே ராஜ்யபாரம் செய்யட்டும் பூராமய்யாவை
மாத்திரம் காட்டிற்சென்றும்படி தெரிவித்தனையே அந்த வார்த்தை
யை விட்டுவிடுவாய் பிரியே.

கைகேயி வசனம்.

பிரானேசா என்னயிது நல்லவுபாயம் எடுத்தீரே முன்னே
முனைத்த காதைப்பார்க்கிவம் பின்னேமுனைத்தகோம்பு அதிகவலுமையுடையதென்று நமக்குத்தெரியாதா? வாக்களித்துவிட்டு இப்போ
யேதோ சாக்குபோக்குகிரீரே இந்த தந்திரம் யானறியேனோ?

தசரதர் தரு-இராகம்-பியாகடை-அடதாளம்.

ராமனாண்டிபாக நீயேண்டிமதிசெண்டாய்
இரக்கமுமில்லைபடி கைகேயி.

ராம

பூமியையாள்வதற்கு புண்யனாய்ஜெனித்தாண்டி
சாமிராமன்மீது சஞ்சலம்யேண்டி.

ராம

பூமிதருகுவேன்பரத னுக்குமகுடம்சூட்டுவேன்
சாமிராமனைவிட்டு க்ஷணமேனும்வயிர்தரியேன்

ராம

கைகேயி தரு-மகராஜனை என்றவர்ன்மெட்டு.

மகிபாலனை சகலோலனை

ஜெகராஜர்கள் புகழும்பரதாப-

மகி

சத்தியம்பாலும் சாதமோவுமக்கு

இத்ததியினில் யேனோசொல்கிரீர்.

மகி

கலைக்கும்பொல்லா கோசலைநானல்ல

மலைக்காதிரீர் வள்ளல்நானறிவேன்.

மகி

கைகேயி வசனம்.

ராஜராஜாக்களும் புகழ்ப்பட்ட தாங்களிப்படிசொன்ன வாக்கிற்கு பின்வாங்கலாமா வுமக்கென்ன “சத்தியம் பால்சாதமாயிருக்கே” உம்மைக்கலைக்கும் குணமுடையவள் நானல்ல இன்னம் கோசலையைச்சொல்லுங்கள் அந்தவள்ளல் நானறிவேன். சகலவயிர்களையும் பராபக்ஷமின்றி ஆதரிக்கும் அரசராகிய தாமே இப்படிச் சொன்னவார்த்தையை தவரினால் வேறென்ன இருக்கிறது ராமனை மாத்திரம் கோசலை நொந்துபெற்றாளோ பரதன் அப்படியல்லவோ ஒருபொய்சொல்வதற்காக மனைவிமைந்தரை பிறிந்து படாதகஷ்டங்களைப்பட்ட “அரிச்சந்திரமகாராஜன்” குலத்திலுதித்த தாங்கள் இப்படி சத்தியவார்த்தை தவரலாமா.

கைகேயி வசனம்.

சுமந்திரரே ஸ்ரீ ராமனை யான்வரவழைத்ததாக சிக்கிரம் வரச்சொல்லுங்கள்.

சுமந்திரர் வசனம்.

|| அப்படியே வரவழைக்கிறேன்.

சுமந்திரர் வசனம்.

ஸ்ரீராமச்சந்திரா வுனது சிற்றன்னையார் உன்னை வரும்படியாக தெரிவித்திருக்கிறார்.

ராமர் வசனம்.

சுமந்திரரே நல்லது இதோவருகிறேன்.

பொது வசனம்.

இதைக்கேட்ட தசரதசக்கரவர்த்தியானவர் ஸ்ரீராமச்சந்திரன் மீது வைத்திருந்த ஆசையினால் கைகேயினுடைய கிரகத்திலேயே மூர்ச்சையாயினர். உடனே கைகேயியானவள் இராமரை தன்கிரகத்திற்கு வரவழைக்குதல்.

ராமர் கைகேயின் கிரகம்வருதல்.

ஸ்ரீராமர் வசனம்.

அன்னையே நமஸ்கரிக்கிறேன். பாதுகாரணத்திற்காக பாலனை வரும்படியாக வுரைத்தீர் அருள்செய்யவேண்டுமம்மா.

கைகேயி வசனம்.

கண்மணி ஸ்ரீராமா உனக்கு சர்வமங்களகரமுண்டாகட்டும்.

கைகேயி விருத்தம்.

என்னருமணியே என் தபோமணியே என் குருமணியே
என்புத்திரசிகாமணியே இனியபூராமச்சந்திராவாழி
பரதனைவுலகமோச்சவும் வுனதுதந்தையீரேழுவருடம்
உன்னையேதவஞ்செய்ய வுரைத்தனர்என்செய்வேன்மகனே.

கைகேயி வசனம்.

கண்மணி உன் தந்தையார் உன்னிடத்தில் சொல்லச்சொன்னார்
நீதவக்கோலங்கொண்டு காட்டிற்கேகி பதினான்கு வருடம் தவஞ்
செய்யவேண்டுமாம் வுனதம்பி பரதன் இந்தராஜியத்தை ஆள்
வேண்டுமாம். இது தந்தையார் சட்டனை.

இராகம்-மணவிலையகொன-என்றவர்னமெட்டு.

இராமர் தரு.

அன்னையேக்குநார்த்தன் அடைந்தேன்எதார்த்தம். அன்
மன்னும்பரம்பொருளைநாடி மாதவம்புரிந்துவாரேன். அன்
ஒருபிள்ளையிருந்தரசசெய்ய ஒருபிள்ளைகாட்டிந்தவமும்செய்ய
அருமையானவனத்தைப்பார்க்க இகபரசுகம்கிடைக்குமோநல்ல. அ

இராமர் வசனம்.

அன்னையே தந்தைசொன்னாலும் ஒன்றே, தாங்கள் சொன்ன
லும் ஒன்றே. “தந்தைசொல்லிக்க மந்திரமில்லை தாய்சொற்றூந்
தால்வாசகமில்லை” யென்னும் நீதிவாக்கியம் எனக்குகியபகம் யிருக்
கிறது பெற்றோர்சொல்லைக்கேளாதவன் பிள்ளையாவரனா போய்வரு
கின்றேனம்மா.

இராமர் தனிவசனம்.

அன்னையார் கொடுத்த மரவுரியைவாங்கிகொண்டோம் இனி
நாமிற்கிருப்பது நன்கல்ல என்னை யீன்றெடுத்த அன்னையாரிடமும்
சிற்றன்னையாகிய சுமித்திராதேவியிடமும் என்பத்தியாகிய ஜானகி
யிடமும் கிடைபெற்றுசெல்லுகிறேன்.

கோசவஸயின் மாளிகைக்கு

சூராமர் விடைபெறவருதல்.

இராமர் வசனம். அன்னையே வத்ஸன் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

கோசலை வசனம் கண்மணி சூராமச்சந்திரா இதென்ன அலங்கோலம் உன்னையிப்படி செய்தவர்கள் யார் ?

இராமர் வசனம். அன்னையே தந்தையார் கட்டளையின்பிரகாரம் தம்பி பரதன் ராஜ்யமாளும்படியாகவும், என்னை காட்டிற்சென்று பதினான்குவருடும் தவம்செய்யும்படியாகவும் தெரிவித்தாராம். அதற்காக கைகேயி அன்னையார் என்னைவரவழைத்து சொல்லினர் அப்படியே ஆகட்டுமென்றுசொல்லி தங்களிடம் விடைபெற்றேக வந்தேன். காலதாமதமாகிறது சந்தோஷமாக ஆசீர்வதித்து அனுப்புங்கள் அம்மா.

கோசலைதரு-விராசமானவார்த்தை-என்றமெட்டு

மகனே நீயிந்தவார்த்தைசொல்ல மனந்துணிந்ததா மக

மகிதலத்தில் தெய்வமுந்தான் சதிபுரிந்ததா மக

மரவுரியும் ஜடை மூடியும் புணையவந்ததா. மக

கண்ணிருக்கும்பொதையல்லோ காஷ்யப்பனை மக

கன்றிழைந்தபசுவைப்போல கலங்கலானனை. மக

இராமர் தரு - சிவசாமி அரிச்சந்திரநாடகத்தில்

பாலா வுன்னைத்தனி-என்ற மெட்டு.

தாயேயேவேணிய் தயங்குகிராயம்மா
தயங்குகிராயம்மா மயங்குகிராயம்மா.

தாயே

பெற்றதெல்லாம்பிள்ளையோ இட்டதெல்லாம்பயிரோ
முற்றுநீரறியீரோ முனைந்துநீர்தெரியீரோ.

தாயே

பதினான்குவருடம் பதினான்குநாளாய்
பாவிபாண்கழித்துவாரேன் பதரிடவேண்டாமம்மா.

தாயே

இராமர்வசனம், தாயே! ஏன்விசனப்படுகிறீர் “பெற்றதெல்
லாம் பிள்ளையும், இட்டதெல்லாம்பயிராய்விடுமா” இந்தபதினான்கு
வருடத்தையும் பதினான்குநாளாக கழித்துக்கொள்ளுங்கள் சீக்கிரத்
தில் வந்துவிடுகிறேன் அம்மா.

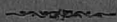
சுமித்திரையிடம் இராமர் வருதல்.

இராமர்வசனம். அன்னையே நமஸ்காரம்.

சுமித்திரை வ-ம் மங்களகாயிருக்கக்கடவது. எங்குவந்தனை.

இராமர் வசனம். தந்தையார் கட்டளையின்பிரகாரம் பரதன்
நாடாள்வும், நான் காட்டிற்சென்று பதினான்குவருடம் தவஞ்செய்
யவும் ஆக்கினை ஆனபடியால் விடைகொடுத்தனுப்புங்கள்.

சுமித்திரைதரு கண்மணியென்சொல்-என்றமெட்டு.

கண்மணிஎன்பூராமா

உன்னிடவதை அவர்களையிடிக்காமற்போமா. என்

எண்ணுதுயெண்ணியே ஏங்கிவருந்தாதே
எல்லாம்பிதிவசமல் லாமல்முடியுமோ.

என்

துணையோடல்லது நெடுவழிபோகேவென்று
சொல்லிருப்பதினாலுன் தம்பிலக்ஷ்மணனும்
இணைபிரியாதொருவர்க் கொருவரெப்போதுமனம்
என்னொருபிரியாமல் சென்றுவருவீர்சீக்கிரம்.

என்

லக்ஷ்மணர் வசனம்.

இந்த அலங்கோலமான காரியங்களைசெய்தவர்கள் யார் அவர்
களை பிப்பெழுந்தே எமலோகத்திற்கு அனுப்புவேன்.

பூராமர் வசனம்.

தம்பி லக்ஷ்மணா! அவசரப்பட்டாதே. ஆறுதல் சினம் என்பது
எனக்கு தேரியும் ஆக்கப்பொறுத்ததை ஆரப்பொறுக்கப்பட்டாதா இந்த
ராஜ்யபாரத்தை தம்பி பரதன் ஆண்டாலென்ன நாம் ஆண்டா
லென்ன எல்லாம் ஒன்றே ஆனதால் கோபத்தை தனித்துக்கொள்.

சுமித்திராதேவியின் வசனம்.

கண்மணி வத்ஸா லக்ஷ்மணா! நான்சொல்லும் வார்த்தையை
கவனித்து உன் அண்ணனுடைய வார்த்தைக்கு ஒன்றும் தடங்க
வில்லாமல் நடந்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சுமிதரை தரு-இராகம்-ஆரபி-தாளம்-ஆதி.

எனதுகுமாரா லக்ஷ்மணாவாராய்

மனமுசந்தேசொல்லும் மதியினைக்கேளாய்.

எனது

இந்தமரவுரியை ஏந்திவனம்சென்று

சொந்ததமையன்ராமன் சொற்படிக்கேள்நன்று.

எனது

தம்பியுள்ளோன்படைக் கஞ்சானெனல்போல

வம்புசெய்தரக்கரை வனத்தில்பெறுவாய்ஜெயம். எனது

சுமித்திரையின் வசனம்.

கண்மணி ராமச்சந்திரா! லக்ஷ்மணா தம்பியுள்ளோன் படைக்
கஞ்சானென்னும் பழமொழியைப்போல் கவனித்து அரக்கர்களை
யெல்லாம் சம்ஹரித்து சீக்கிரம் வந்துசேருங்களப்பா.

ஸ்ரீராமர் லக்ஷ்மணர் வசனம்.

மாதஹா சென்றுவருகிறோம் நமஸ்காரம்.

சுமித்திரை வசனம். மங்களமுண்டாகக்கூடவது.

சுமித்திரையிடம் விடைபெற்று ஸ்ரீராமர்
சீதைமாளிகைக்கு செல்லல்.

சீதையின் வசனம்.

ஆ ! பிரானேசா இதென்ன அனியாயம்.

ஸ்ரீராமச்சந்திரருக்கும் சீதாதேவிக்கும் தர்க்கம்.

சாரங்கதரவிலாசம்-கன்னல்மொழி-என்றவர்னமெட்டு.

ஸ்ரீராமர். கண்மணியேதன்மையுள்ள காதலியேஜானகியே
பெண்மணியேதேனமுதே பிரியமுள்ளசந்தரியே.

சீதை. என்னவிதகோலம்நாதா யேந்திழைக்குவிபரம்சொல்லும்
அன்னீதமார். இக்கொடுமை யார்சுகப்பாருலகில்

ஸ்ரீராமர். அன்னைபதினான்குவருடம் ஆரண்யத்தினில்வசிக்க
என்னைவரவழைத்துசொல்ல இங்குவந்தனன் கண்ணே.

சீதை. அன்னைவரமென்றுதுணிந்
தென்னுடன்சொல்வதும்சொல்லோ
என்னைவிட்டுபோகமனம்
யேற்குமோயென்பிரானேசரே.

சீதைவசனம். நாதா தாம்சொல்வது தர்மமல்ல.

சீதை தரு

ஆஹாப்ராணநா தாபாபமோ

ஆவிபிரிந்தெப்பீடி யுய்வேணையோ

ஆஹா

நல்லவார்த்தைகள் சொல்லி கொல்லாமற்கொல்லுரீர்

வெரும்பாதகம் இரும்போமனம்

விட்டுளீர்செல்லலாமோ யார்சாபமோ

ஆஹா

சீதைவசனம். நாதா தாங்கள் சொல்வதற்கு முன்பாகவே இதோ காவியுடுத்திக்கொண்டுவந்துவிட்டேன் சிக்கிரமாக புறப்படுங்கள்.

ராமர் வசனம்.

கண்மணி ஜானகி உன்மனதிற்கு யேன்வருத்தம் நல்லது தம்பிலக்ஷ்மண நமது தாய்மர்களிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டோம் நம்மை அருந்தவம்செய்து பெற்ற பிதாவிடத்தில் விடைபெறாமல் போகக்கூடாது. ஆனாலும் நம்மீதிலுள்ள அன்பினால் ஒருவேளை போகவிடமாட்டார் அதற்காகநாம் பிதாயிருக்கும் திசையைநோக்கி நமஸ்காரம் செய்துவிட்டுபோகலாம்.

ராமர்வசனம். பிதா ராமச்சந்திரன் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

லக்ஷ்மணர்வசனம். பிதா லக்ஷ்மணன் நமஸ்காரம்.

சீதைவசனம். மாமர மருமகள் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

சுமந்திரர்வசனம். ராமய்யா பிதா வுன்னைவந்து ஒருவார்த்தை கேட்டுக்கொண்டுபோகும்படி சொன்னார் வாய்போகலாம்

ராமர்வசனம். மந்திரிசுமந்திரரே தாங்களே அனேக நீதிகளை அறிந்தவர் பெற்றோர்சொல்லைக்கேளாதவன் பின்னையாவானு பெரியோர்களுக்கு தெரியாதவிஷயம் அடியேனுக்கு என்னதெரியப்போகிறது.

சுமந்திரர்வசனம். இனையவரே அவர்போகட்டும் நீர்வாரும் லக்ஷ்மணர் வசனம்.

சுமந்திரரே நானும் அண்ணாவுடன்தான் போகிறேன் அந்த சண்டாள பரதன் இருக்கின்றானே அவனைக்கொல்வதற்கு சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேனென்று போய்தெரிவியும் சுமந்திரரே இன்றென்று தெரிவிக்கிறேன் அதாவது தம்பி சத்தூருக்களோடு தான்பிறந்தேனென்றாலோ அவனுடனும் பிறக்கவில்லை சத்தூருக்களுக்கு அத்பந்தபிரீதியுடையவன் பரதன், ஆனதால் அவனைக் கொன்றால் சகோதரபாவம் சித்திக்கும் நான் ஒருவருடனும் பிறக்கவில்லை ஸ்ரீராமண்ணாவுடன்தான்பிறந்தேனென்றாலோ அவருடனும் பிறக்கவில்லை நான் தன்னந்தனி எப்பொழுதும் அந்தபரதனை கொல்லாமல்விடப்போகிறதில்லை இதுநிச்சயம்.

சுமந்திரர்வசனம். ஜானகி அம்மா நீர்யென்னதெரிவிக்கீர்.

சீதை வசனம்.

சுமந்திரரே கற்புடையமாதர்கட்கு கணவனையன்றிவேறென்ன பர்தாவானவர் காட்டிற்றவனவாசம்செய்யவும் நான்மாத்திரம் ராஜ்யத்திலிருந்து சுகத்தை யடைந்தால் வலகத்தார் நகையார்களா நானும்கூடவே போகிறேன் என்மாயிமார்களுக்கு நமஸ்காரமும், எந்தங்கைமார்களுக்கு ஆசீர்வாதமும்சொல்லி நான்வளர்த்துவந்த கிளிப்பிள்ளைகளுக்கும், நாகணவாய்ப் பரவைகளுக்கும் நான் வருமளவும் தக்க இறைகளைகொடுத்து வளர்த்து வரும்படியாகவும், மாயிமார்களுக்கு நமஸ்காரம்சொன்னதாகவும் சொல்லுங்கள்.

தசரதர் வசனம்.

சுமந்திரரே சுவாமி! போய்விட்டானு! ஸ்ரீராமச்சந்திரன்.

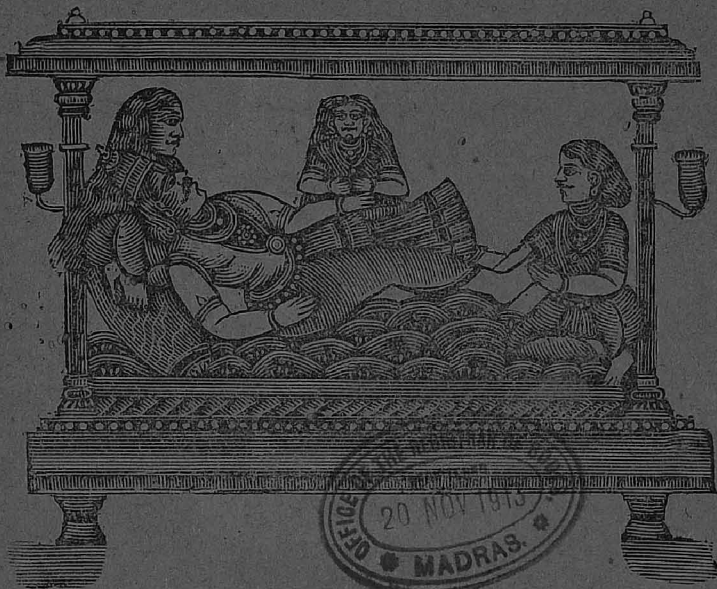
சுமந்திரர் வசனம்.

மகாராஜா நாங்களும் குடிகளும் எவ்வளவோ சொல்லியும் கேளாமல் லக்ஷ்மணனும் ஜானகியம்மாளும் மூவருமாக ஆரண்யம் போய்விட்டார்கள்.

தசரதர் வசனம்.

ஆஹா! ராமச்சந்திரன் போய்விட்டானு ராமய்யா இதற்கு தானு உன்னையின்மெடுத்தேன். அடிபாவி கைகேசி.

தசரதசக்காவரீ தீ தியாரீ மரணமடைதல்.

கோசவஸ சுமத்திரை கைகேயி தரு.

கண்ணிகள்.

அய்யோபிராணதுரையே மடிந்தீரே
என்செய்வோம்பரமபதம் சேர்ந்துவிட்டிரோமன்னு. அய்
பெற்றபிள்ளையும்கையை விட்டீர் பிரிந்தீர்
உற்றதுணையெமக்கு உலகிலுண்டோமன்னு. அய்
உன்னுயிர்க்குலைவைத்தாய் கைகேயிபாவி
என்னநான்செய்குவோம் ஏங்குதேநெஞ்சமையோ. அய்

பொதுவசனம்.

இப்படியிருக்க, இராமலக்ஷ்மணர் சீதை மூவரும் அனைக
நதிகளைக்கடந்து சித்ரகூடபர்வதம்போகபிரயத்தினப்பட்டார்கள்.
அச்சமயத்தில் சிருங்கியேரி யென்னும் நகரத்தை வாசஞ்செய்யும்
படியானவும், ஆயிரம் ஓடக்காரர்களுக்கு தலைவனாகவும் யேற்பட்ட
குகனுவன் ராமருடைய தெரிசனத்தைப்பார்க்க வருதல்.

குகன் ஸ்ரீராமரை தெரிசிக்கக்

கங்காததியருகில் வருதல்.

குகன் தரு-இராகம்-பைரவி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

வாராய்ரவிசுலமரவு தாராரசுவீரதீர

வாரா

அநுபல்லவி.

மாரஜெனகமணிமாயம்ஞ்சிர சுந்தராகார

வாரா

சரணங்கள்.

தசரதனந்தனபாலா சாஸ்விதசர்க்கனுசுவா

ஜெகராஜகமனீயம புகழ்சேவிதாம்புஜ

வாரா

ராமர் வசனம். மங்களமுண்டாகக்கடவது.

குகன்வசனம்.

சுவாமி! தங்களுக்காக காணிக்கை தேனும் மீனும் கொண்டு
வந்திருக்கிறேன் அதைவுண்டு பசியாரவேண்டும் பிரபு,

ராமர் வசனம். நீயாரப்பா.

சுகன் வசனம்.

சுவாமி நான் ஆயிரம் ஓடக்காரர்களுக்கு பெரியவன் என்பெயர் சுகன் நான் தங்களுடைய வரவுக்காக நெடுநாளாய் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்.

ராமர் வசனம்.

நல்லது அப்படியே ஆகட்டும் தம்பிலக்ஷ்மணு எப்பொழுது ஒருவன் அன்புடன் கொண்டுவந்துகொடுத்தானே அதை அமிர்தத்திலும் அதிகமாகக்கொள்ளவேண்டியது கடமை அப்பா சுகனே ! இன்றையதினம் இங்கிருந்து நாளையவுதயம் அப்பால் போகவேண்டும் ஓடம் கொண்டுவந்து சித்தமாயிரு.

சுகன் வசனம்.

சுவாமி நான் தங்களைவிட்டு அரைக்ஷணமேனும் பிரிந்திருக்க மாட்டேன் தங்களுடைய பாதாரவிர்தமே கதியெனயடைவேன்.

ராமர் வசனம்.

அப்பா சுகனே தசரதசக்கரவர்த்திக்கு நாங்கள் நான்குபுத்திரர்கள் என் தம்பிமார்களுடன் உன்னையும் என்சகோதரனாகப்பாவித்து நான்காவது தம்பியென்று வைத்துக்கொண்டேன் பயப்படாதே.

வசிஷ்டமகாமுனிவர் வசனம்.

அடா தூதுவர்களே இந்த விகிதத்தை கேகயதேசத்திற்கு கொண்டுபோய் பரதமகாராஜரிடம்கொடுத்து சீக்கிரமாய் வசிஷ்டர் வரும்படியாக சொன்னார் என்றுசொல்லுங்கள்.

பொது வசனம்.

அயோத்தியிலிருந்து தூதுவர்கள் கொண்டுபோன விகிதத்தை பரதமகாராஜன் வாங்கிவாசித்துப்பார்த்து புளகங்கிதனாகி தனது பாட்டனாரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அயோத்திக்கு புறப்பட்டுவருதல்,

பரதமகாராஜன் கேகயதேசம்விட்டு

அயோத்திக்கு புறப்பட்டுவருதல்.

பரதன் வசனம்.

ஆஹா இது என்னஆச்சரியம் ! தம்பி சத்ருக்ன நமது ராமண்ணுவின் பட்டாபிஷேசத்தைப்பார்க்க நமக்குமாத்திரமாயிருக்கிறது.

நமது தேரில்கட்டியிருக்கும் குதிரைக்கும், அவ்வாசை முதிர்ந்திருக்கிறதுபார். நல்லது சீக்கிரம்வா. இதென்ன சத்ருக்கு 1 வயல்களில் ஏறுபூட்டி விழாமலிருக்கிறார்கள். செடிகளின் மலர்களெல்லாம் கருகிச் சிதருகின்றது. நகரலங்கரிக்கவில்லை. முரசவாத்தியங்கள் காணோம். ஆகாயம் அளாவிப்பொடிகள் தன்மீதிருக்கும் முத்து மாலைகளான அமுதைவிண்டுபோவென்று சொல்வதுபோல் நிற்குங்கொடிகளைக்காணோம். அரண்மனையின்மேல் வீட்டில் அகிற்புகை காணோம். நம்மைக்கண்டதும் யாவரும் கதவைசாற்றிக்கொள்ளுகிறார்கள். சிலர்களும் காணாததுபோல் அச்சமுற்றமறைகிறார்கள். மகுடாபிஷேகத்திற்குதான் யேதாகிலும் இடையூறு நேர்ந்ததோ அல்லது அரண்மனையில் யாருக்கேனும் திரேக அசௌக்கியமோ ராஜ்யத்தைப்பார்த்தால் பாழடைந்திருக்கிறது. ஒருவர் முகத்திலும் சந்தோஷமில்லை. வேண்டியவர்கள் வேண்டியவாறு திரவியங்களை வாரிக்கொண்டு போங்களென்றும் பேரிகைசப்தமுமில்லை. அரண்மனை சமீபத்தில் யானைகளைக்காணோம். ஒருகுதிரைகையுங்காணோம் நல்லது நமது தாயினுடைய அரண்மனையிலிருந்து ஒருதோழிப் பெண் கையைக்காட்டி அழைக்கிறாள். நமது தாயினுடைய அரண்மனைக்குச் செல்வோம்வா.

கைகேயியின் அரண்மனைக்கு

பரதமகாராஜா வருதல்.

பரதன் வசனம்.

அன்னையே நமஸ்காரம்.

கைகேயி தரு-இராகம்-வருவாயே வனமாஸியென்ற
வர்ன மெட்டு.

பல்லவி.

வாவாயென்னிருகண்மணியே வந்தமர்வாயணியில். வா

அதபல்லவி.

வாடாயிங்கு வந்தோர்முத்தம்

தாடா பரதா நாடாளநீ. வா

சரணம்.

அம்மான் வீட்டி லுள்ளவர்கள் அனைவருமேகேழமந்தானு

இம்மானிலமெல்லாமிங்கு வாடாபரதா நாடாளநீ. வா

கைகேயி வசனம்.

கண்மணி பரதா உன் அம்மான் வீட்டிலுள்ள வர்களெல்லாம்
கேழமந்தானா.

பரதன் வசனம்

சுகமாயிருக்கிறார்களாமமா ! அது யிருக்கட்டும். என் பிதா
எங்கே ?

கைகேயி வசனம்.

பிதாவையா கேழ்க்கின்றாய் அவர் பரமபதமடைந்துவிட்டாரே

பரதன் வசனம்.

ஆஹா தந்தையே இதற்குதானா என்னை அம்மான்வீட்டிற்கு
அனுப்பினீர்கள் தெய்வமே.

தந்தையாரைப்பற்றி பாதுகா புலம்பல்.

இராகம்-ரதிமகிழும்சாமனே-யென்றமெட்டு.

கண்ணிகள்.

அய்யாளங்களைப்பெற்ற அய்யனைநீரிப்போ
ஆவிபிரிந்திட்டீர்களோ அரியேனிநிதானே.

பொய்வாழ்க்கையென்றெண்ணி போனீரோஎன்றாதா
புத்திமதிகளைச்சொல்லி போகலாகாதா.

கண்ணூரக்காணுமுன்னே கண்டனையிர்தப்பழி
என்னகாலகொடுமைதானே யிதுகலங்குதேயென்னாவி.

புண்ணியன்ஸ்ரீராமரான அண்ணருக்கேழுடி
புணர் துசிம்மாதனத்திலிருக்க பார்க்கமனமில்லையோ.

பரதன் வசனம்.

எங்களை அருந்தவஞ்செய்துபெற்ற பிதாவே ! தாங்கள் எப்படி
மனஞ்சுகித்து வுயிர்விட்டீர்கள் உங்களை சதாரம்பியிருக்கும் பிள்ளை
களைவிட்டு தாங்கள் எப்படிபிரிந்தீரோ நமது உயிருக்குயிரான
ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியை தனியாக விட்டுசெல்ல மனந்துணிந்
தீரோ, நமது சந்திரவட்டக் குடைநிழலில் பல்லாயிரம் வுயிர்கள்
வாழ்ந்திருக்க அவர்களைவிட்டு தாம் மந்தாரநிழலைவிரும்பி வானுல
கம்சென்றீரோ, இல்லை முன்போல தேவர்களை கொடியராஜதர்கள்
உபத்திரவித்தாரே. தாங்கள்போனபிறகு ராஜ்யலக்ஷ்மி யாரிடத்தி
லிருந்து சவுக்கியத்தைப்பெறுவாள். அதுபதினாயிரம் தர்மபத்தினி
கள் நூலிழக்கலானார்களே எனக்கு இப்படிவருமென்று தெரிந்
திருந்தால் கேசபதேசத்திற்கு போயிருக்கமாட்டானே பிள்ளைக

ளாகிய எமக்கு புத்திமதிகளைச் சொல்லாமலும்போன்றே நாங்கள் எந்தவிதமாய் தங்களின் கியாபகத்தைமறப்போம் நல்லது அன்னையும்பிதாவும் முன்அற்தேய்வம் என னும் நன்னரிச்செவ்வனாகிய என தண்ணனிடம்சென்றாவதான் என தின்னல் ஒழியும்.

பரதன்வசனம். அம்மணி ஸ்ரீராமண்ணு எவ்விடமிருக்கிறார்.

கைகேயி வசனம்.

கண்மணி பரதா ராமணையா கேட்கிறாய் ராமன் அப்பொழுதே காட்டிற்கு போய்விட்டான்.

பரதன் வசனம்.

ஸ்ரீராமச்சந்திரரா! காட்டிற்கா? போய்விட்டார்களா.

பரதன்வசனம்.

ஏன்மமா ஸ்ரீராமச்சந்திரர் காட்டிற்கு போகவேண்டியகாரணமென்ன தாமேயேதேனும் குற்றஞ்செய்தாரா அல்லதுவிதியின்வலியா வேறேயாராகிலும் செய்தசதியா அப்படி குற்றஞ்செய்தாலும் எல்லாவயிர்களுக்கும் தாயைப்போன்ற அவர் வயிர்களைந்து வாழ்விக்கும்பொருட்டுகொனிருக்கும் நல்லகுருநாதன் நம்மைவருத்துவது கொல்லுதற்கா பொல்லாக்குணம்போக்கவல்லவா தாயே. தந்தையிறந்த பிறகோ! அல்லது முன்னமோ! தமையன் காட்டிற்கு சென்றது.

கைகேயி வசனம்.

பரதா ராமச்சந்திரன் ஒருகுற்றமும் செய்யவில்லை.

பரதன் வசனம்.

என்னமமா ஸ்ரீராமச்சந்திரர் பாபம் ஒருகுற்றமும் செய்யவில்லையென்று சொல்லுகிறீர் அப்படிபிழைசெய்யாவிட்டால் பிதாவிருக்க பிள்ளைவனம்போவானேன் விளங்கதெரிவிப்பீரம்மா.

கைகேயி வசனம்.

பரதா தெரிவிக்கிறேன் கேள். முன்னொருகாலத்தில் பிதாவானவர் சம்ராசூரனுடன் யுத்தஞ்செய்ய சென்றசமயம் நான் ரதசாரதியாகசென்றேனே அந்தசமயம் சந்தோஷித்து இரண்டுவரம் கொடுத்தார் அந்தவரத்தை யிர்தசமயம் கேட்டேன் என்னவரம்பென்று கேட்டார். ஒருவரத்தால் நீராஜ்யபாரம்செய்யவும், மற்றொரு வரத்தால் ராமன்காட்டிற்குச் சென்று பதினான்குவருடம் தவஞ்செய்யும்படியாககேட்டேன் கொடுத்துவிட்டார். ராமன், லக்ஷ்மணன், சீதை

மூவருமாக ஆரண்யப்போய்விட்டார்கள். மகன்மீதின்ள் அபாவி
னல் பரமபீதம்சேர்ந்துவிட்டார். இனி நீயேன் யோசிக்கிறாய். மகு
டாபிஷேகம்செய்துக்கொள். மேலும், இந்தவிஷயத்தில் கூனி மிக
பிரயாசை யெடுத்துக்கொண்டாள் இல்லாவிட்டால் முடியாது.

பரதன் வசனம்.

தெய்வமே எல்லாம் இவளால்தான் நடந்ததுபோல் தோணு
கிறது. இல்லாவிடில் இவளுக்கு முகத்தில்! தெளிவிராது. இன்னம்
எவ்வளவுதான் கேழ்க்க இருக்கிறேயே தெய்வமே.

இ-ம்-பாவிவுனை நினைந்துருக-என்றவாநமெட்டு.

ஆருமைதமயனே நீர்தானே தவஞ்செய்யஆச்சுதோதான். அ
தருமகுணவாதனியானேனே தந்தையுமாண்டாரென்செய்வேனே.
வனத்திவிருக்கவுமனந்துணிந்திரோசிவந்திவன்பாவினைமறந்திரோ
என்தாய்ஜானகிகாட்டில்வசிப்பாளோ இலைசிரகாதிகைபுசிப்பாளோ.

பரதன் வசனம்.

அண்ணா தாங்கள் தவஞ்செய்யவும் காலம்நேர்ந்ததா என்
தாய்ஜானகிகாட்டில் எப்படி மனம்சகித்துவசிப்பாளோ இலைசிர
காதிகளை எப்படிவுண்பீர்களோ இந்தசண்டாளன்முகத்தை பார்க்
கக்கூடாதென்று ஆரண்யம் சென்றீர்களோ.

பரதன் தரு.

ஆர்தான்செய்வார் அய்யோயிக்கொடுமைபை
அன்னையெனக்குநீகாதகி அக்ரமகைகேயிபாதகி. ஆர்

திராத்தயருக்காளாகினேனடி
திதிது அய்யோதகாதடி மாதூநீசெய்ததுகுதடி, ஆர்

மன்னனைகொன்றனை அண்ணனை
வனத்தினில் தவஞ்செய்யபண்ணினை
என்னடிவைத்தனைவேதனை இதுவுனக்கார்செய்போதனை. ஆ

அடிவுனைகொலமனமிஞ்சுதே அண்ணன்வைவாரென அஞ்சுதே
கொடியவறெனைமிகநிந்தனை கொண்டிடநமனாய்வந்தனை. ஆர்

அண்ணன்காங்கனிவுண்டவும்
கடையேன் அருஞ்சுவையருந்தவும்
நீவைத்தனை எனவுமநீயே நின்றிடநமனாய்வந்தனை. ஆர்

பரதன் வசனம்.

அடி பழிகாரி இவ்வளவும்செய்தது நீதானு சண்டாளி எனக்கு சம்பத்தாதேடிவைத்தாய் என்றென்றைக்கும் நீங்காத பெரும்பழியல்லவா தேடிவைத்தாய் இது வுறக்கதிஷ்டமா. அடிபாதகி புத்திராளுக்கெல்லாம் ஜேஷ்டரான ஸ்ரீராமண்ணயிருக்க என்னை லோகத்தார் எப்படி ஒப்புக்கொள்வார்கள் நான் ராஜ்யம்செய்ய தலைப்பட்டால் ராஜ்யலக்ஷ்மிதான் இங்குநிற்பாளா என்னைப்போல் ஆயிரம்பேர் அரசாக்கியசெய்ய தலைபட்டாலும் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியைப்போல் இப்பூமிபாரத்தைதாங்க சக்தியுடையவர்கள் எந்தலோகத்திலுளர். அடா பரதா நீபிரந்தம் சண்டாள துரோகியாகவேண்டுமா அய்யோ தந்தையிரந்தாரென்றுகேட்டும் தமையன் ஈட்டைவிட்டு துறந்தாரென்றுகேட்டும் இன்னம் வுயிரைவிடாமல் அன்புண்டியவன்போல் அழுகிறேனே இவ்வளவுக்குங்காரணம் இந்த “பதிதப் பரதப்பயல்லவா” அடிசண்டாளி உன்வார்த்தையினால் அப்பனும் மடிந்தான் அண்ணனும் துறந்தானென்றால் உன்வாயைக் கிழிக்காம விருக்கிறேனே நீயும்சொல்லிவிட்டுவுயிரோடுதானிருக்கிராய் நானும் மறம்போல்தானிருக்கிறேன். உன்னைக்கொல்ல சக்தியில்லாமல்ல. நீதாயென்றும் பார்க்கவில்லை. ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி என்றீது கோபித்துக்கொள்வாரென்றல்லவோ யோசிக்கிறேன். புத்திராளுக்கெல்லாம் ஜேஷ்டரான ஸ்ரீராமண்ணயிருக்க பரதன் தான் நாடாள விரும்பினென்றால் இது அதிக பாதகவஞ்சனையல்லவாது வேறென்ன. அடி உனக்கென்னயிது எனக்கல்லவோ உன்னைக்கொண்டு பிதாவைக்கொன்றேன் உயிர்தமயனை சுரட்டிற்கு அனுப்பினேன். இது வன்பிழையல்ல என்பிழை. அய்யோ இப்படி வருமென்று தெரிந்திருந்தால் நான் தேகயதேசத்திற்கு போயிருக்கமாட்டேனே ஸ்ரீராமண்ணு என்னை என்னரினைத்திருப்பார் எல்லாம் பரதனாலே தான் வினைநதிருக்குமென்றல்லவோ நினைத்திருப்பார். அப்படியில்லாவிடில் திருமபிவந்திருக்கமாட்டாரா. அடிபாதகி! அடிசண்டாளி நல்ல பாரம்பர்யமான வம்ஸத்தில்திறந்து பாரம்பர்யமான வம்ஸத்திலேயே வாழ்ந்தருக்கவந்தாயே உனக்கென்னடி இவ்வளவு கெட்டபெண்ணம் தருமத்தை சிதைத்தாயே தாய்பேயே அடி இந்த ராஜ்யத்தை யாரைக்கொண்டாளா நினைத்தாய் இனி எனக்கென்ன அந்தகாடு எனக்கில்லையோ அந்தமரவுரி யெனக்கில்லையோ நல்லது அடிபாதகி இனியாகிலும் சொல்லுகின்றேன் அப்படிசெய்தால் இம்மையில் பழியாகிலுமரீங்கும். நஞ்சைவுண்டாகிலும் உயிரைவிட்டுவிடு. இல்லாவிடில் இம்மையில்பழியும் மறுமையில்நரகமும் கிடைக்கும். தூ! தூ!! இந்த மூதேவின்முன்னம் நிற்கவேகூடாது. கோசலை அன்னையாரிடம் செல்கின்றேன்.

கோசலை கிரகத்திற்கு பரதன்வருதல்.

பரதன் விருத்தம்.

புந்திரொந்துருகிற்கும் புனிதைகோசலைத்தாயே
தந்தையைக்கொன்றும்நல்ல தமையனை துறந்தும்சற்றும்
சிந்தையேவாடாநிற்கும் தீயனும்இந்த
மைந்தனும்பாவி பரதன் நான் பணிந்தேனம்மா.

பரதன் வசனம்.

தாயே தந்தையாரிறந்தும் நல்லதமையன் நாட்டைவிட்டு துறந்
தும் சற்றேனும் சிந்தையில்லா பாவிபரதன் நமஸ்கரிக்கின்றேன்
ஆம்மா.

கோசலை வசனம்.

பரதா இருக்கட்டும் உணக்குதெரியாமல் யாதொரு காரியமும்
நடந்திராது என்னசெய்யலாம்.

பரதன் வசனம்.

அன்னையே உமது திருவடிசாக்ஷியாக இதுகளெல்லாம் எனக்
கொன்றும் தெரியாதம்மா. இந்த துரோகசிந்தையை கினவிலும்
நினைந்தாயேனே அப்படி நான் நினைந்திருந்தால் அந்த சண்டாளி
யாகிய கைகேயி விழும்படியான நரகில்;

பரதன் தரு-இ-ம்-அடாண-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

விழுந்நரகில் வீழ்குவேனம்மா அந்தராமதுரோகம்
மெய்யாயிதை அறிந்தாலென்னம்மா.

விழுந்

அதுபல்லவி:

பாழுங்கைகை யிப்படிக்குச்செய்தனள்
பாவிபறிந்திருந்தாலென்னவள்.

விழுந்

சரணங்கள்.

பொய்சொல்வோனும்தெய்வ நிர்தைசெய்வோனும்
பொல்லாதவஞ்சகனும்-சற்று
மையமிடாதவனும் தெய்வசொத்தை அபகரிக்கும்பேயனும்
சத்தியம்செய்து தவரிடும்பேயனும்
தானும்வுண்ணாமல் புதைத்துசேர்ப்பவனும்.

விழுந்

வித்தைபுத்திசொல்லி ரக்ஷித்தகுருவை

வெருகதிடும் துரோகியும்-சுற்ற

உத்தமரைபழிக்கும் கல்லாதலோபியும் வீணின் மகன் தானும்

செய்தநன் நிமரக்கும் துண்டியனும்

தெய்வசொத்தை அபகரிக்கும் பேபனும்.

விழுந்

பரதன் வசனம்.

அன்னையே பரதன் இந்தசொல் சொன்ன மாத் திரத்திலேயே நரகத்தை தரக்கூடிய இந்தக்கூடா ஒழுக்கத்திற்கு நானும் வுடன் பாடுடையேன யிருந்தால் அம்மணி நிஷயமாய் சொல்லுகிறேன். “தருமம்கெட்டு முயல்வோனும் பிறர்மேல் வெகுண்டோனும்” நல்லோர் பொருளை கொள்ளை கொண்டோனும், நாற்றகம்பேசும் நாய் பிரப்பாளனும், வாதேசெய்திடும் வம்பன் மகனும், அடைக்கலிப் பொருளை அபகரித்தோனும், படைக்கலம்கண்டுபிர் பதைத்து நின்றோனும், பக்கத்தில் பலர்பார்த்தேயிருக்க மிக்கபோஜனஞ்செய்து வ்லாப்புடைத்தவனும், தாப்பிசுத்திருக்க தான்புசித்தவனும், கன்று வருந்த பால்கரந்தோனும், கன்னியரைப்பழிக்க கருதினோனும், குருபன்னிபசொற் கேளாதபாதகன் தானும், சபைதனிவறிய பொய் சாக்ஷிசொல்போனும், பெற்றவர்தமக்கும் பிறந்தவர்தமக்கும் உற்ற வர்தமக்கும் வுளருசெய்தோனும், அல்லும்பகலும் கள்ளும்காமமும் அடைந்துழல்போனும், இல்லையென்றுரைப்பேற்கு இல்லையென்று ரைசது புல்லியவற்றை போற்றிடும் லோபியும், மைந்தரைப்பெற்றி டாமாபாவியோனும், குடிகள்வருந்த வரிபிடிங்கினோனும், உண்ட வீட்டிற்கு இரண்டகம் செய்யும் லோபியும், தான்னியவிலையை பெற்றினோன் தானும், மாசேபொருந்திய மனத்தினோனும், பாப்பார் தப்பிய பாதகந்தானும், கற்றோரைப்பழிக்குங் காதகந்தானும், இன் னோர் போகும்நரகில் யேகுவேன் தாயே. இன்னம்கூட சந்தேகமா.

கோசலை விருத்தம்.

பாவிமென்மகனே செல்வ பரதனே நீயென் வீணாய்

கூவியே வருந்துகின்றாய் குழந்தாய்கண்மணி அழாதே

தாவி யேமனத்தாள் கைக்க தானேயடைபலாமே

ஆவது அழிவதெல்லாம் ஆண்டவன் செயலேயப்பா.

கோசலை வசனம்.

கண்மணி பரதா நான் மாத் திரம் சொன்னேன் என்று வருத்தப் படாதே உலக இயல்புதான் ப்பா.

பரதன் வசனம்.

தாயே இயல்பென்பது நான்மறுக்கவில்லை. தாங்கள் சந்தேகிப் பதுதான் வருத்தத்திற்கெல்லாம் மேலான வருத்தம் வுண்டாக்கு

சிறது. என் பசுகுணமறிந்து பால்கொடுத்து நோய்குணமறிந்து மருந்து கொடுத்தும், துற்குணமறிந்து கண்டித்து நற்குணமறிந்து நயந்துபாராட்டி வளர்த்த தாங்கள் சந்தேகிக்கலாமா. இவனுடைய குணம் தங்கள் திருவுள்ளம் அரியாததா. தங்கள் திருகரத்தால் தீண்டி என்னைவளர்த்த செய்தவபலனாவது இத்தீச்செயல் என்னை தீண்டாதிராது.

பரதன் வசனம்.

அன்னையே தந்தையர் கூட்டைவிட்டிரக்கும்போதும் தமை பன் நாட்டைவிட்டு துறக்கும்போதும் உமது திருவுள்ளம் என்ன பாடுபட்டதோ யாவுக்கும் இந்தபரதன் அல்லவா காரணம்.

விசைஷ்டரிடம் பரதன் விசனிக் குதல்.

பரதன் வசனம்.

சுவாமி கொடுத்துவைக்காத பாவியானேன்.

விதிஷ்டர் வசனம்.

பரதா ஏன் விசனிக்கிறாய் ஆனகாரியம் ஆய்விட்டது அனை வற்றிற்கும் காரணம் நீதானே.

பரதன் வசனம்.

தெய்வமே இந்தபலன் தான் நான்கண்டது. லோகத்தவர்கள் என்னை வெறுத்ததுபோதாமல் சதா நிஷ்டர்களுடைய மனமும் அருவெறுத்து ஒதுக்கும்படி எந்தவுர்பாக்கியவசம் நின்றபடியே நிற்கட்டும் யாவர் எதைச்சொன்னபோதிலும் சொல்லட்டும். யாவர் எதைநினைக்கினும் நினைக்கட்டும். என்னையின்ற அன்னைமார் என்னை திருக்கண்சாற்றிய குருநாதன் மந்திரிமார்கள் அருவறுத்து ஒதுக்கு வதுதான் எனக்கு துக்கத்திலும் அதிகதுக்கம் வுண்டாக்குகிறது. இன்னம் என்னுன்பம் எவ்வளவு அதிகரிக்கிறதோ அதிகரிக்கட்டும். "என்செயலால் ஆவது யாதொன்றுமில்லை இனிதெய்வமே உன் செயலே அல்லாது இனிவேறுவதோ, பின்செய்ததீவினையாதொன்றுமில்லை இனிப்பிரகேசன் மூன்செய்ததீவினையோ" இங்கனேவந்து மூண்டதோ சுவாமி தங்கள் திருவடிசாக்ஷியாக் நானொன்று மறிய மாட்டேன். அந்த சண்டாளி கைகேசியால் விளைந்ததே சுவாயின் என் அன்னைமார் சீராட்டிவந்ததும் தமயனுடைய சுவகாசமும் தங்களுடைய உபதேசமும் என்னையித்தீச்செயலுக்குடன் படுத்துமா?

விதிஷ்டர் வசனம்.

பரதா என்னசெய்யலாம் விதியைக்கடக்க யாராலாகும்.

பரதன் வசனம்.

சுவாமி தந்தையாரிடம் செல்வோம் வாருங்கள்.

வதிஷ்டர் வசனம்.

பரதா நீ தந்தையாரிடம் போனபோதிலும் அவருடைய தீக் கடன்களுக்கு உரியவன்ல்ல. ஏனெனில், உன் தந்தையார் பிராணனை விட்டுப் பொழுது உன் தாயார் செய்த பொல்லாங்கினாலே உன்னைப் பிள்ளையல்லவென்றும், நீபிறந்து குலதரும் தப்பிப்போயிற்றென்றும் சொல்லிவிட்டு பிராணனை விட்டார். ஆனதால் நீசெய்யக்கூடா தப்பா.

பரதன் வசனம்.

தெய்வமே தந்தைகடனுக்குதவாப்பிள்ளை சண்டாளல்லவீர். என் முன்னோர்களெல்லாம் தந்தை கடனுக்கு விரித்தவர்களாய் நேர்ந்து தேவர்களுக்கு ஒப்பானவர்கள் நாளை பதருக்கொப்பம் எனன் சுவாமி. தந்தைகடனுக்கு மாத்திரம் பாத்திரனாகாத சண்டாளன் ராஜ்யத்திற்குமாத்திரம் வரியவனாவேனோ.

பரதன் வசனம்.

தம்பி சத்ருக்களா நீசெய்யப்பா! சுவாமின் இவன் செய்யலாமல்லவோ.

பரதன் வசனம். ஒருவேளை என்னோடு கூடியிருந்த தோஷத்தால் அவனும் செய்யலாமே செய்யக்கூடாதோவென்று சந்தேகம் நல்லது வாருங்கள் தந்தையாரிடம் செல்வோம்.

தந்தையாரிடம் வந்து

தீக்கடன்களின முடிக்குதல்.

வதிஷ்டர் வசனம்.

பரதமகாராஜனே ! தீக்கடல்களெல்லாம் முடிந்தாய் விட்டது. சீக்கிரம் முடி சூட்டிக்கொள்ளும்பா.

பரதன் வசனம்.

சுவாமின் நீராஜ்யத்தை ஆளுவாயென்பது உன்தாய் செய்தது சரியென்று சொல்வதுபோலிருக்கிறது. என்தாய் எனக்கு தேடிவைத்த பழியைப்பார்க்கிலும் தாங்கள் இப்போது சொன்ன வார்த்தைதான் அதிகமான துன்பத்தைவண்டாக்குகிறது. சுவாமி நான் தெரிவிக்கிறேன் கேளுங்கள். நான்ராஜ்யமாளுவதில் பிராணைகளுக்கு

அதிகலாபம் கிடைத்தபோதிலும், அதினால் எனக்கு லாபம்கிடைத்தபோதிலும், ஒருவருக்கும் லாபமே கிடைக்காதபோதிலும், தாங்கள் சொல்லும் வார்த்தைகள் சற்றேனும் எனக்கு இஷ்டமில்லை. இந்த ராஜ்யத்திற்கு தலைவன்தானேவேண்டும். நான்தருகிறேன் என்றேன் புறப்படுங்கள். சத்தருக்கு! நமது ராமண்ணுவை அழைக்கப்போகவேண்டும் வருவதற்கு இஷ்டமுள்ளவர்களெல்லாம் வரலாமென்று தண்டோரா போடவையும். எங்குக்கு மரவுரியும் சித்தப்படுத்து.

பொது வசனம்,

தண்டோரா சப்தத்தைக்கேட்டவுடன் நரகத்திலுள்ள குடிபடைகளும், ஸ்ரீராமந்திரமூர்த்தியின் தாய்மார்களாகிய கொஸல்யாதேவி, சுமித்திராதேவி, கைகேயி, வதிஷ்டர் இன்னுமனைக பிரஜைகளுக்கும் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியை அழைக்க வருதல்.

பரதமகாராஜனும் சேனாசயினிகளும் வருவதைப்பார்த்து ஸ்ரீராமமீதுபடைபெடுக்க வருவதாகபெண்ணி குகன் கோபித்தல்.

குகன் வசனம்.

அடே யாரடா அவன்! அவரே படாத கஷ்டங்களை யெல்லாம் ஆரண்யத்தில் படுகிறார். அவர்மீதில் மறுபடியும் யுத்தத்திற்கு வந்தவன் யார்! அவருக்குபதிலாக என்மீதில் வாடாவா.

பரதன் வசனம்.

அய்யா கோபித்துக்கொள்ளாதீர் நீர்னோ விசனக்கடலிலாழ்ந்து வந்தேன் தங்களுடைய மாமதேயமென்ன பிறகு தெரிவிக்கிறேன்.

குகன் வசனம்.

என்னுடைய பெயர் குகன். ஆயிரம் வேடக்காரர்களுக்கு எஜமான். நீயார்!

பரதன் தரு-பார்புகழ்ச்சத்தியபாமா-என்றமெட்டு.

கண்ணிகள்.

என்தமையன்ராமனைநான் இங்குதேடிவந்தேனே என்னசெய்வேன்என்விதியை யானேநொந்துரின்றேனே. என் அன்னைசெய்தசதியினாலே அப்பனும்மடிந்தானே ஆர்தானெனக்குதுணையுமில்லை அறிகுவாய்க்குனே. என்

தேரைப்போலவி ன் பழிநான் தேசத்தில்கமந்தேனே
தெரிந்தாலெந்தன் அண்ணனென்கே தெரிவிப்பாய்க் குகனே. எ

பரதன் வசனம்.

அப்பாகுகனே என் அன்னை செய்த சதியினாலே என் தகப்ப
னும் மடிந்தார். நானும் வலசத்தில் பழிக்காளானேன் என தண்ணு
வாகிய ஸ்ரீராமபிரானை நகரத்திற்கழைத்துக்கொண்டியோய் மகுடா
பிஷேகஞ்செய்விக்க வந்தேனாய் அந்தகாருண்யமூர்த்தியைக் கண்
டதுண்டா.

குகன் வசனம்.

அய்யோ ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியின்மேல் மிக்க அன்புடைய
வன்போல்காணுகிறது. மேலும், ஸ்ரீராமமூர்த்தி எவ்விதமாயிருந்தா
ரோ அதைப்போலவேயிருக்கிறார். அவருடன் பிறந்தவர்களென்று
தெரிவிக்கிறாரோ சத்தியம் தவறமாட்டார்கள் நான்தான் அவர்களை
ஓடத்திலேற்றிக்கொண்டுபோய் அக்கரையில்சேர்த்தவன் அவர்கள்
இந்த புல்லுகளின் மீதுதான் சயனித்துக்கொண்டிருந்தயிடம் வரு
கிறதாயிருந்தால் யேற்றிக்கொண்டுபோய் சேர்க்கிறேன்.

பரதன் வசனம்.

ஆ ஆ! என் அண்ணா பல்லாயிரம்தோழிகள் பல்லாண்டிசைக்
கவும் தசவாத்தியங்கள் முழுங்கவும் புஷ்பசயனத்தில் சயனிக்கும்
தங்கள் திருமேனி இக்காட்டில் புல்லுகளே பஞ்சணையாகவும் சய
னிக்க காலம்நேரந்ததோ சகலத்திற்கும் காரணம் இந்த சண்டாள
னல்லவோ.

குகன் வசனம்.

அய்யனே இந்த மாதுஸ்திரிகள் யார்?

பரதன் வசனம்.

குகனே இதோநிற்குறாரே இந்த அன்னையார்தான் ஸ்ரீராமச்
சந்திரமூர்த்தியை யீன்றபுனிதவதி.

இந்த அன்னையார் லக்ஷ்மணனையும் சத்ருக்கனையும் யீன்ற
கமத்திரா அன்னையார்.

இவர்தானையா கைகேசியென்பவள் நன்றாய் பார்த்துக்கொள்.
“திமையெல்லாம் பெருகச்செய்யும்சீமாட்டி” பாவமெல்லாம் வளர்க்
கச்செய்யும் பாங்கி இந்தநாய்வுடல் அந்தபாழ்ந்த வுதிரத்தில்தான்
நெடுநாள் ஊறி பிறந்தது.

கோசலை வசனம்.

பரதா என்ன வார்த்தை உன்னையும் மீறி வருகிறாப்போலிருக்கிறதே.

பரதன் வசனம்.

இல்லையம்மா கேட்டதைநான் சொல்கிறேன்

பொது வசனம்.

பரதமகாராஜன் இன்னுமனேகமான சேனாசனியங்களுடனே பூராமச்சந்திரமூர்த்தி யிருக்கும் இடத்தினருகில் வந்துசேர்ந்தார்கள்.

பரதவணக்கண்ட லக்ஷ்மணர்

அண்ணனைக்கொல்லவருகிறானென்றுயோசித்து யுத்தத்திற்கு வருதல்.

லட்சணர் தரு.

பல்லவி.

அதோ அண்ணா வருகிறானண்ணா அண்ணாபாரும். அதோ அந்நுபல்லவி.

பாதாதிகள் புடைசூழவே

பரதனந்த பட்டமவிட்டினிநம்மிடம்.

அதோ

சரணம்.

நீமாத்திரமேசெல்லென்றால் நேராகவேவந்துகின்று

சாமானிய அந்தபரதனை

தாவி யேரான் தான்கொல்கிறேன் நான்வெல்கிறேன். அதோ

லக்ஷ்மணர் வசனம்.

அண்ணா பார்த்தீர்களா நாம்தான் ஆரண்யத்தில் வந்து வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிறோம் இவ்விடத்தில் இருப்பதுகூட மனந்தாளாமல் நம்முடன்பார்புரிவதற்கு சேனாசனியங்களை அழைத்துக்கொண்டு யுத்தத்திற்கு வந்திருக்கிறான் தாங்கள் உத்தரவளித்தால் என்பாணம் ஒன்றுக்கு இணையாகுவானு உத்தரவுகொடுங்கள்.

ஸ்ரீராமர் வசனம்.

அப்பா லக்ஷ்மண ! நம்குலத்தில் பிறந்தவர்களில் யார் தருமம் தப்பி நடந்தவர்கள். அவனுடைய அந்தரங்கத்தை கவனிபாமலிருக்கிறாய் பரதன் வருகிறானென்றால், பிதா அனுப்பினாரே அல்லது ராஜ்யத்தை நம்குலம் ஒப்பிவிக்கலாமென்று எண்ணத்தைக்கொண்டு வருகிறானே எனையோசிக்கலாம் அவசரப்படாதே அருகில் வரட்டும் அவனுடைய பக்திவசுவாசத்தினாலேயே தெரிந்துகொள்வாய் அப்பா.

பாதவணப்பார்த்து ராமர் துயரடைதல்.

ராமர் வசனம்.

கண்மணி பரதா விசனப்படாதே எழுந்திரப்பா. நல்லது பிதா சௌக்கியந்தான.

பரதன் விருத்தம்.

நல்லசேதிஎன்னை நயந்துநீர்க்கேட்பீர்நானும்
நல்லவனாவனன்றோ நவிலுவேன்நல்லசேதி
சொல்லானவிழுவேயில்லை தோன்றலேநீர்பிரித்த
அல்லலால்நமதுதந்தை ஆருயிவிட்டாரன்றோ.

பரதன் வசனம்.

அண்ணை ? தாங்கள்மூவரும் மரவுரிதரித்து கானகத்திற்கு யே கினசெய்தியை கேள்வியுற்று புத்திரசோகத்தினால் பரலோகபிராப்தியடைந்தார். நானும் செய்யவேண்டிய கருமவிதிகளைநடத்தி உங்களைக்கண்டு செய்திதெரிவித்து அபோத்தியாபுரிக்கு அழைத்துப் போகவந்தேன். கிருபைகூர்ந்து வந்து மகுடாபிஷேகம் செய்துக் கொள்ளவேண்டியது.

**ராமர் லட்சுமணர் சீதை மூவரும்
சக்திரவர்த்தியார் மரணமடைந்ததைகேட்டு துக்கித்தல்.**

ஸ்ரீராமர் தரு-தாயை விட்டு வெந்து காட்டில் என்றவாள் மெட்டு.

கண்ணிகள்.

ஆரைநான் இனிதந்தை என்று அழைப்பது அப்பா-எங்களை
ஆதரித்து காப்பாற்றுவார் ஆரையும் காணேன்
அப்பா ஆரையும் காணேன்.

வசனம். அய்யோ தந்தையே நீயும் இப்படி மோசஞ்செய்தாயா
இனி யாரை நான் அப்பா வென்று அழைப்பது. எங்களுக்கு யார்
ஆதரவு. இதுவும் விதிப்பயன் தான்.

ஷெ வர்னமெட்டு.

தந்தையே யுணை நம்பியல்லோ தூவம் கொண்டு நே-அப்பா
தளித்து பெங்கேயே கிளையோ தெரியலானே நே
அய்யோ தெரியலானே நே.

வசனம். அப்பா நான் வருமளவும் நீ உயிருடன் யிருப்பாய்
என்று நம்பியல்லோ நான் மரவுரி தரித்தது. என்னை ஒண்டியாக
இப்புவிபில் விட்டு எங்கே ஒளித்தாய் உன்னை எப்போகாண்பேன்.

ஷெ வர்னமெட்டு.

பரதன் ஆளமனகளர்ச்சியாய் பார்ப்பாய் என்றிருந்தேன்-ஓ
பார்த்திபனே பாறை துரந்து மறைந்து நீ போனாய்
அய்யோ மறைந்து நீ போனாய்.

வசனம். ஓ தந்தையே பரதன் யுவராஜ் பட்டாபிஷேகம் கொ
ண்டு அய்யோத்தியை மனகளர்ச்சியுடன் பார்த்து ஆனந்தத்துடன்
இருப்பாய் என்று இருந்தேனே ஓ தந்தையே நான் வருமளவு யிருக்
காமல் மோசஞ்செய்யலாமா.

ஷெ வர்னமெட்டு.

என்னை யொத்த மாபாவியை எங்கேயும் காணேன்-ஓ
அண்ணலே யுன் முகத்தைப் பாராமல் அடவிற்கேகினேன்
அய்யோ அடவிற்கேகினேன்.

வசனம். என்னைப்போன்ற பாதகன் இவ்வுலகத்தில் தேடினாங்
கிடையாது. என்விதியானது பெற்றாரை விட்டு கானகத்திற்கு ஏகும்
படி செய்தது அதினுல் பெற்று அன்புடன் பாராட்டிய தந்தை முகத்
தை பிராப்திகாலத்தில் பார்க்க குடுத்துவைக்கவில்லை, அய்யோ இப்
படியும் என்விதிவசமா.

ஷை வர்னமெட்டு.

பரிஜனங்கள் யாவருமே பரதவிக்கின்றார்—ஓ
பாத்திபனே பரமனே இப்போ பார்க்கவாராயோ
இப்போ பார்க்கவாராயோ.

வசனம். எந்தந்தையே உனது பாரியைகள் அறுதினாயிரம்,
பத்தினிமார்கள் புத்திரர்கள் இன்னம் மற்ற யாவருமே அழுதுக்
கொண்டிருக்கிறார்கள். பழமதபாளரே யேன்பார்க்கவரக்கூடாது.

பொது-இவ்விதம் ஸ்ரீராமர் துக்கிக்க யாவரும் அழ ஆரம்பித்
தார்கள். அதனைக்கண்டு வதிஷ்டர் ஸ்ரீராமரைப்போன்று தேறுதல்
சொல்லல்.

வதிஷ்டர் தரு.

வேதமனுதஜாவ-ஷை வர்னமெட்டு.

கிலேசங்கொள்வதில்யாதுக் கிட்டாதுராமா
கினவில்தோன்றினதெல்லாம் கிடைக்குமோராமா. கிலே

வசனம். ஓ ராமச்சந்திரா நீசகலருக்கும் பெரியவனாயிருந்து
நீயே துக்கித்தால் என்னபிரயோஜனம் இந்த திரேகம் கினைவப்
போன்றது. சொப்பனத்தில் தோன்றினதெல்லாம் நமக்குகிடைக்
குமா. கிடைக்காது.

தரு. விதிவசத்தினால்வேந்தர் விண்ணுலகஞ்சேர்ந்தார்
வியாகூலத்தினால் வருவாரோராமா. கிலே

வசனம். உன்தந்தைக்கு வயதுமுடிந்து தேவலோகத்திற்கேகி
னார். நீவிசனமடையலாமா. அப்படி துக்கிப்பதினால் மறுபடியும்
அவர் வரப்போகிறாரா.

தரு. சுதிரகூலத்தில்உதித்த கண்மணியேராமா
கருணையுடனயோத்தி காப்பாற்றுவாய்ராமா. கிலே

வசனம். நீ சூரியகூலத்தில் பிறந்தாய் ஆகையால் சூரியகூலத்
தரசர் ஆண்ட அயோத்தியை நீ காப்பாற்றவேண்டும்.

தரு. மரவுரிதரித்ததாய் பரதனுமேயறிந்து
மரவுரிதரித்தானே மன்னர்க்குமன்னவனே. கிலே

வசனம். நீ மரவுரிதரித்து கானகத்திற்குச்சென்ற செய்தியை
உனது தம்பியாகிய பரதனுக்கேட்டு மனதுசகிக்காமல் தானும் உன்
னைப்போல் மரவுரிதரித்துக்கொண்டானே அப்பா.

தரு. இருவர் இக்கோலங்கொண்டால் ஆரினியாள்வது
இதனை யோசித்தெனக்கு இயம்புவாய்ந்மா. இய

வசனம். ஓ பூராமா நீங்களிருவரும் இந்த கோலமானால்
அயோத்தியை யார் ஆள்வது நீதான் பெனக்கு சமாதானம் சொல்
லுவாய் உனது வியாகூலத்தைவிடு.

பூராமர் தரு-அன்னையேசீன அன்புடன் என்றமெட்டு.

தரு. இயம்புவாய் என்ற உங்கள் இருபாதங்களைப்போற்றி
இக்கூலக்குலத்தோர்க்கு இருவிழியானவரே. இய

வசனம். ஓசுவாமி இக்ஷவாகுசுல அரசர்களுக்கு இருகண்களைப்
போற்றவரே உமது இருபாதகமலங்களுக்கு பாற்றிசெய்கிறேன்.

தரு. சுவாமிதயாபரணே கங்கிபாடிமயேனக்கு
சுவானுபவத்தைக்காட்டி சுகத்தை அளித்தவரே. இய

வசனம். சுவாமி பரமதயாளரே எனக்கு சுவானுபவத்தை
விளங்கச்செய்தவரே என்குருநாதரேநான் சொல்வதைகேழ்ப்பீராக

தரு. அன்னை சொல்லுக்குமாறாய் அவனியையாள்வது
அடுக்குமோளந்தனுக்கு அருள்புரிவீரே. இய

வசனம். தாய் சொற்களுக்கு மாறாக நான் ராஜ்யபாரம் செய்
வது நியாயமா தாங்களே சொல்லுங்கள்.

தரு. பெற்றார் சொல்லைக்கடந்த பேதமையாம்பிள்ளை
பிறந்தென்ன இருந்தென்ன பெரும்பாரம்தானே. இய

வசனம். குருநாதரே தாய்தந்தையர்கள் சொற்களை கேளாத
மைந்தன் இருந்தால் அவர்களுக்கு அல்லலைத்தான் தருவான். ஆகையால்
அவன்பிறந்து உயிருடன் இருப்பது இந்த பூமிக்குப்பெரும்
பாரந்தான்.

தரு. ஆகையால்நானினி அவனியைவேண்டேன்
அன்பாய்பரதனையாள் அருள்புரிசுவீரே. இய

வசனம். ஆகையினால் நான் இனி பூமியை ஆளவிரும்பமாட்
டேன். சுவாமி கிருபைகூர்ந்து தம்பியாகிய பரதனை ஆளும்படியாக
அவனுக்கு தாங்கள் கட்டளைபிடவேண்டியது. தங்கள் இருபாதகம
லங்களுக்கு நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ஸ்ரீராமர் பரதருக்கு புத்திகூறல்.

இராமர், தரு-இராகம்-காம்போதி-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

தம்பி பரதாயித் தரணியையாளாமல்

தடுக்கிறும்பு துனக்கு தகுமோடாகன் தீண். தம்

அதுபல்லவி.

தந்தைசெல்மிக்கவேறு மந்திரம்தானுண்டோ

தப்பிரதந்தால்நமக்கு தரணியில்புகழுணர். தம்

வசனம். தம்பி பரதா கண்மணி ஏன்வகுடாபிஷேகஞ் செய்
துக்கொள்ளதடுக்கிறாய், அப்பா நீதடுக்காதே. தந்தைவார்த்தைக்கு
மிஞ்சினமந்திரம் யேதாவதுண்டா. பிராவின்வார்த்தைக் கடந்தால்
நமக்கு இப்பூமியில் பெரும்பழி உண்டாகும் ஆகையால்தான்,

நானே அவர்சொல்லைப்போல் நடந்துவருகிறேன்பார்

ஏனோவுனக்கிந்தபுத்தி எவர்கள்உதிக்கச்செய்தார். தம்

வசனம். நான் அவர்கட்டளையின்பிரகாரம் வனத்தில் வசித்து
வருகிறேன் உனக்கேன் அவர் ஆக்கினைபிரகாரம் நடந்துக்கொள்ள
புத்தியில்லாமற்போயிற்று தந்தை ஆக்கினைக்கு வேறுபாடாக நடக்
கும்படிக்கு உனக்குபோதத்தவர்கள் யார் பரதா.

பாரினில்பார்ப்பவர்கள் பழிக்கும்படிக்கிறுதே

பார்த்திபன் ஆக்கிளையை பாராமுகஞ்செய்யாதே. தம்

வசனம். இந்த உலகத்தில் தந்தைசொல்லை மீறினவன் என்று
பழிக்கும்படியான பேரைக்கொள்ளாதே. மேலும்,

ஆசையுடன் நீ ஆள நேசமாய்விரும்பின்

அன்னைமனதைகண்ணே அனல்மூட்டிவைக்காதே. தம்

வசனம். நீ இராஜ்யபாரஞ்செய்ய தான்பார்க்கவேண்டுமென்று
மிகவும் அன்புள்ள தாயாரின் மனதைநோக்கச்செய்யாதே. அதைப்
பூர்த்திசெய் சிக்கிரம்போய் மகுடாபிஷேகங்கொள். காலதாமதம்
செய்தல் நலமல்ல தம்பி பரதா ! சிக்கிரமயேகுவாய்.

பரதஸ் தரு-ஏதோநாதா பவமதிழை-என்றபெட்டு.

கண்ணிகள்.

இப்படிநீர்சொன்னால் என்செய்குவேன் இனி
யாரைதழுவுவேன் ரகுராமா.

அண்ணைபிதாசுரு அண்ணலேயேயென்று
அடக்கலம்புகுந்தேன் நான் ஜெயராமா.

வசனம். அண்ணை பூநீராமமூர்த்தியே தங்கள் தான் எனக்கு
தாயார், தந்தை, அசாரியர் கடவுளென்றுபாவத்து தங்கள் பாதத்
தில் அடக்கலம்புகுந்தேன் நான் ஜெயராமா. தங்கள் தாங்கள் என்னை
கூடோமாக ஆகக்கூடாது இனிஎன் யாரிடத்தில்போய் எனது
குமைகளை சொல்லிக்கொள்வது தயாபரமூர்த்தி.

நாயினும்கடைபெட்டான் நியாயமோ அரசாள
நற்குணசீலனே நீஇருக்கமணுளா.

வசனம். நாயைவிடகீழாகிய அந்தஸ்துள்ள யான் எப்படி அரசு
சாள்வது மிருகேந்திரனுக்கொப்பற்ற நற்குணசீலராகிய தாங்கள்
உயிருடனிருக்க நான் அரசாளலாமா அதுசரியல்லவே மேலும்,

அண்ணன்பாதசாரியாப் அடவியில்திரியவும்
அதுஜன் அரசனாகி வலோத்தியையாளவும்.

வசனம். தகப்பனுக்கொப்பற்றவரும், இராஜ்யபாரத்திற் குரிய
வரும், பரமதயாமூர்த்தியுபான பெரியதமயனார் வாகனங்களற்று
கால்நடையாய் அடவியில்திரியவும், அருகவைமுதலிய ஆகாரமில்
லாமலும், கந்தமூலங்கள் சாப்பிட்டுக்கொண்டு படுக்கபாயுமில்லாமல்
தரையில் படுத்துக்கொண்டு கஷ்டத்தை அனுபவிக்கவும், பெரிய
தமையனருக்கு தொண்டிசெய்பவனாகிய தம்பி வெகு உல்லாசமாக
இராஜபோகங்களை அதுபவித்துக்கொண்டு அயோத்தியை அரசா
ளும்படியாக சொன்னது தங்களுக்கு தகுதியா. இதைவிட என்னை
தங்கள் கரத்திலிருக்கும்வாளினால் ஒரேவீசாக வீசிவிடலாம்.

பாதகவயிற்றில்வேன் பிறந்தேனோமாவா
பதருதெடுஞ்சமய்யோ பாழாக்கினேன் ஆவி.

வசனம். அய்யோ சர்வேசா நான்யேன் இந்தபாதகியாகிய
கைகேயியின் வயிற்றினில்பிறந்தேன். அய்யோநான் மாயாவியா

வேன். தமயனார் கட்டளையிட்டதைக் கேழ்க்க என் றெஞ்சமானது
துடக்கின்றது. வீண்பு எந்தன் ஆவியை பாழாக்கிக்கொண்டேன்
இதைவிட இறப்பதுமேலு (என்றுசொல்லி ஸ்ரீராமர் பாதத்தில்
விழுந்து மூர்ச்சைபாறார்.

ஸ்ரீராமர் வசனம்.

தம்பி பரதா நீவிசனாய்வேண்டாம் நான் பிற வாக்கிய பரி
பாலனஞ்செய்ய விரும்புகொண்டேன் தாக்கயால் இந்த பதினான்கு
வருடங்கள் நாட்களாக கழித்து உனதிஷ்டப்பிரகாரம் மகுடாபி
ஷேகங்கொள்ளுகேன். தடையிராது. நீயே நான் வருமளவும்
அயோத்தியை ஆண்டுக்கொண்டிரு.

பரதவ் வசனம்.

அண்ணா நானும் தங்களைப்போல் மரவுரிதரித்து நாங்கள் வருட
நாள் தப்பினால் அக்கினிகுண்டத்தில் விழுந்துவிடுவேன். அயோத்தி
இராஜவீதிக்குள் துழையமாட்டேன். நான் நந்தி கிராமத்தில்தான்
இருப்பேன். தங்கள் பாதுகையைகொடுத்தால் அதைதான் தாங்கள்
வருமளவும் சிம்மாதனத்தில்வைத்து பட்டாபிஷேகஞ்செய்து தங்க
ளைப்போல்பாவித்து மற்ற ராஜகாரியங்களையாவும் நமது தந்தையர்
காலமுதல்கொண்டு யிருக்கும் இந்த சுமந்திரரைகொண்டு பார்க்க
செய்வேன். இதுதான் எனதுபிரகாரத்தை இதில் ஒருச்சொல்லும்
பிசகமாட்டேன் கிருமைகூர்ந்து தங்கள் பாதுகையை கொடுக்க
வேண்டியது.

ஸ்ரீராமர் வசனம்.

அப்பா தம்பி பரதா இதோபாதுகையை கொடுத்தேன் எடுத்
துக்கொண்டுபோ உனது இஷ்டப் பிரகாரம் பதினான்குவருடம்
கழித்து ஒருமுகூர்த்தகாலம்கூட நிற்கமாட்டேன் இதுசத்தியம்.
நீ சுகமாகபோய்வரலாம்.

பரதன்பாதுகையை சிரசின்மீது

வைத்துக்கொண்டு அயோத்திக்கேருதல்.

பரதன் தரு-சீலாம்புரி தானம்-ஆதி.

கள்ளிகள்.

பட்டாபிராமரளித்த பாதுகைதலைக் கொண்டுடன்
பார்த்திரோயிதனை ஜகத்திரே.

பரமன்வருமளவும் பாதுக்கைதானும்
பத்திரமாயிருவகள் ஜகத்திரே.

பட்டவர்த்தாராண்ட பட்டத்தின்மீதிதோ
பாதுகைபவைத்தேன் ஜகத்திரே.

பரதன் வசனம்.

உபுரவாசிகளே ஸ்ரீராமர் கிருபையுடன் அளித்தபாதுகையை
எனது தலைமீது கொண்டு வந்தேன். ஸ்ரீராமபிரான் வருமளவும்
இந்த பாதுகைதான் ஆளும். இதோ நீங்கள்யாவரும் பார்க்க
சிம்மாதனத்தில் வைத்துவிட்டேன். நீங்கள் பத்திரமாக உங்கள்
விருத்திகளை செய்துக்கொண்டு சுகமாகயிருங்கள்.

மங்களம்.

ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்க்கும் சீதாபிராட்டிக்கும்
மங்களம்-விஜயமங்களம்.

பரதசத்ருக்கர்முதல் பார்த்தீபகுலந்தோர்க்கு.
பக்தவச்சலனுக்கும் பகவத்கயாளனுக்கு.

சுத்தமாய் அச்சுடித்த சுந்திரவலாசத்திற்கு

நாடகமாகத் தனை நடனம்புரிந்தோர்க்கு

நயமாயிதன்பாடிய நீதன்மாணிக்க

மங்

மங்

மங்

மங்

மங்

ஸ்ரீமத்ராமாயணம்

பாதுகாபட்டாபிஷேகம்

முற்றிற்று.

